

Издание
на български език

Информация и известия

Година 59

14 ноември 2016 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2016/C 419/01   Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2016/C 419/02   Дело C-165/14: Решение на Съда (голям състав) от 13 септември 2016 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo — Испания) — Alfredo Rendón Marín/Administración del Estado (Преюдициално запитване — Гражданство на Съюза — Членове 20 ДФЕС и 21 ДФЕС — Директива 2004/38/ЕО — Право на пребиваване в държава членка на осъждан гражданин на трета държава — Родител, който сам упражнява родителските права по отношение на две ненавършили пълнолетие деца, граждани на Съюза — Първо дете, което е гражданин на държавата членка по местопребиваване — Второ дете, което е гражданин на друга държава членка — Национално законодателство, изключващо издаването на разрешение за пребиваване на този възходящ, поради това че е осъждан — Отказ да се издаде разрешение за пребиваване, който може да принуди децата да напуснат територията на Съюза) 2

2016/C 419/03   Дело C-304/14: Решение на Съда (голям състав) от 13 септември 2016 г. (преюдициално запитване от Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London — Обединеното кралство) — Secretary of State for the Home Department/CS (Преюдициално запитване — Гражданство на Съюза — Член 20 ДФЕС — Гражданин на трета държава, който издържа малко дете, гражданин на Съюза — Право на пребиваване в държавата членка, чийто гражданин е детето — Предишни осъждания на родителя на детето — Решение за извеждане на родителя, водещо косвено до извеждане на съответното дете) 3

2016/C 419/04	Съединени дела C-439/14 и C-488/14: Решение на Съда (трети състав) от 15 септември 2016 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel București, Curtea de Apel Oradea — Румъния) — SC Star Storage SA/Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică (ICI) (C-439/14), SC Max Boegl România SRL и др./RA Aeroportul Oradea и др. (C-488/14) (Преюдициално запитване — Директиви 89/665/ЕИО и 92/13/ЕИО — Обществени поръчки — Производства по обжалване — Национална правна уредба, обуславяща допустимостта на жалбите срещу актовете на възлагащия орган от внасянето на „гаранция за добросъвестност“ — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 47 — Право на ефективни правни средства за защита)	3
2016/C 419/05	Дело C-484/14: Решение на Съда (трети състав) от 15 септември 2016 г. (преюдициално запитване от Landgericht München I — Германия) — Tobias Mc Fadden/Sony Music Entertainment Germany GmbH (Преюдициално запитване — Информационно общество — Свободно движение на услуги — Безжична локална мрежа (WLAN) на търговец — Предоставяне за свободно публично ползване — Отговорност на междинните доставчици — Обикновен пренос — Директива 2000/31/ЕО — Член 12 — Ограничаване на отговорността — Неизвестен потребител на тази мрежа — Нарушение на правата на притежателите на права върху защитено произведение — Задължение да се защити мрежата — Гражданска и професионална отговорност)	4
2016/C 419/06	Дело C-516/14: Решение на Съда (четвърти състав) от 15 септември 2016 г. (преюдициално запитване от Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Португалия) — Barlis 06 — Investimentos Imobiliários e Turísticos SA/Autoridade Tributária e Aduaneira (Преюдициално запитване — Обща система на данъка върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Член 178, буква а) — Право на приспадане — Ред и условия за упражняване — Член 226, точки 6 и 7 — Данни, които се изисква задължително да фигурират във фактурата — Обхват и естество на предоставените услуги — Дата, на която е извършена доставката на услуги)	6
2016/C 419/07	Дело C-518/14: Решение на Съда (четвърти състав) от 15 септември 2016 г. (преюдициално запитване от Niedersächsisches Finanzgericht — Германия) — Senatex GmbH/Finanzamt Hannover-Nord (Преюдициално запитване — Обща система на данъка върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Член 167, член 178, буква а), член 179 и член 226, точка 3 — Приспадане на данъка, платен по получени доставки — Издаване на фактури без данъчен номер и без идентификационен номер по ДДС — Правна уредба на държава членка, изключваща коригирането на фактура с обратно действие)	6
2016/C 419/08	Дело C-525/14: Решение на Съда (втори състав) от 22 септември 2016 г. — Европейска комисия/Чешка република (Неизпълнение на задължения от държава членка — Свободно движение на стоки — Член 34 ДФЕС — Количествени ограничения върху вноса — Мерки с равностоен ефект — Благородни метали, маркирани в трета държава в съответствие с нидерландското законодателство — Внос в Чешката република след пускане в свободно обращение — Отказ да се признае маркировката — Защита на потребителите — Пропорционалност — Допустимост)	7
2016/C 419/09	Дело C-574/14: Решение на Съда (пети състав) от 15 септември 2016 г. (преюдициално запитване от Sąd Najwyższy — Полша) — PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna SA/Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (Преюдициално запитване — Държавни помощи — Дългосрочни споразумения за закупуване на електроенергия — Компенсации за доброволно прекратяване — Решение на Комисията, с което се констатира съвместимостта на държавна помощ с вътрешния пазар — Проверка от националния съд на законосъобразността на помощта — Годишна корекция на невъзвръщаемите разходи — Момент на вземане предвид на принадлежността на производител на енергия към група от дружества)	8
2016/C 419/10	Дело C-592/14: Решение на Съда (първи състав) от 21 септември 2016 г. (преюдициално запитване от High Court of Justice (England & Wales), Queen’s Bench Division (Administrative Court) — Обединено кралство) — European Federation for Cosmetic Ingredients/Secretary of State for Business, Innovation and Skills, Attorney General (Преюдициално запитване — Сближаване на законодателствата — Козметични продукти — Регламент (ЕО) № 1223/2009 — Член 18, параграф 1, буква б) — Козметични продукти, съдържащи съставки или комбинация от съставки, които, „за да бъдат изпълнени изискванията на настоящия регламент“, са били обект на изпитване върху животни — Забрана за пускане на пазара на Европейския съюз — Обхват)	9

2016/C 419/11	Дело C-596/14: Решение на Съда (десети състав) от 14 септември 2016 г. (преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Madrid — Испания) — Ana de Diego Porras/Ministerio de Defensa (Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 1999/70/ЕО — Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) — Клауза 4 — Принцип на недопускане на дискриминация — Понятие „условия за наемане на работа“ — Обезщетение при прекратяване на трудов договор — Обезщетение, което не е предвидено в националната правна уредба при договори за временна работа — Различно третиране спрямо работниците на трудов договор за неопределено време)	9
2016/C 419/12	Съединени дела C-8/15 P—C-10/15 P: Решение на Съда (голям състав) от 20 септември 2016 г. — Ledra Advertising Ltd (C-8/15 P), Andreas Eleftheriou (C-9/15 P), Eleni Eleftheriou (C-9/15 P), Lilia Papachristofi (C-9/15 P), Christos Theophilou (C-10/15 P), Eleni Theophilou (C-10/15 P)/Европейска комисия, Европейска централна банка (Обжалване — Програма за подкрепа за стабилност на Република Кипър — Меморандум за разбирателство от 26 април 2013 г. относно специфичните условия на икономическата политика, сключен между Република Кипър и Европейския механизъм за стабилност — Функции на Европейската комисия и на Европейската централна банка — Извъндоговорна отговорност на Европейския съюз — Член 340, втора алинея ДФЕС — Условия — Задължение да се следи за съвместимостта на този меморандум за разбирателство с правото на Съюза)	10
2016/C 419/13	Съединени дела C-14/15 и C-116/15: Решение на Съда (трети състав) от 22 септември 2016 г. — Европейски парламент/Съвет на Европейския съюз (Жалба за отмяна — Полицейско и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Автоматизиран обмен на данни — Регистрация на превозните средства — Дактилоскопични данни — Приложима правна уредба след влизането в сила на Договора от Лисабон — Преходни разпоредби — Правно основание от вторичното право — Разграничение на законодателните актове от мерките за изпълнение — Консултация с Парламента — Инициатива на държава членка или на Европейската комисия — Правила за гласуване)	11
2016/C 419/14	Дело C-16/15: Решение на Съда (десети състав) от 14 септември 2016 г. (преюдициално запитване от Juzgado Contencioso-Administrativo nº 4 de Madrid — Испания) — María Elena Pérez López/Servicio Madrileño de Salud (Comunidad de Madrid) (Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 1999/70/ЕО — Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) — Клаузи 3 — 5 — Последователни срочни трудови договори в сектора на здравеопазването — Мерки за предотвратяване на злоупотребата с последователни срочни трудови правоотношения — Санкции — Преобразуване на трудовото правоотношение — Право на обезщетение)	12
2016/C 419/15	Дело C-28/15: Решение на Съда (втори състав) от 15 септември 2016 г. (преюдициално запитване от College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Нидерландия) — Koninklijke KPN NV и др./Autoriteit Consument en Markt (ACM) (Преюдициално запитване — Обща регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги — Директива 2002/21/ЕО — Членове 4 и 19 — Национален регулаторен орган — Мерки за хармонизиране — Препоръка 2009/396/ЕО — Правно значение — Директива 2002/19/ЕО — Членове 8 и 13 — Оператор, определен като разполагащ със значително влияние на даден пазар — Задължения, наложени от национален регулаторен орган — Контрол на цените и задължения, свързани със системата за отчитане на разходите — Тарифи за приключване на телефонни разговори във фиксирана и в мобилна мрежа — Обхват на контрола, който националните юрисдикции могат да упражняват върху решенията на националните регулаторни органи)	13
2016/C 419/16	Дело C-91/15: Решение на Съда (осми състав) от 22 септември 2016 г. (преюдициално запитване от Gerechtshof Amsterdam — Нидерландия) — Kawasaki Motors Europe NV/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane (Преюдициално запитване — Преценка на валидността — Регламент (ЕО) № 1051/2009 — Обща митническа тарифа — Тарифно класиране — Комбинирана номенклатура — Позиция 8701 — Трактори — Подпозиции 8701 90 11 до 8701 90 39 — Селскостопански трактори и горски трактори, колесни (с изключение на зеленчуково-градинарските трактори), нови — Леки четириколесни превозни средства с повишена проходимост, предназначени да бъдат използвани като трактори)	14

2016/C 419/17	Съединени дела C-105/15 P—C-109/15 P: Решение на Съда (голям състав) от 20 септември 2016 г. — Konstantinos Mallis (C-105/15 P), Elli Konstantinou Malli, (C-105/15 P), Tameio Pronoias Prosopikou Trapezis Kyprou (C-106/15 P), Petros Chatzithoma, (C-107/15 P), Elenitsa Chatzithoma (C-107/15 P), Lella Chatziioannou (C-108/15 P), Marinos Nikolaou (C-109/15 P)/Европейска комисия, Европейска централна банка (Обжалване — Програма за подкрепа за стабилност на Република Кипър — Декларация на Еврогрупата по-специално относно реструктурирането на банковия сектор в Кипър — Жалба за отмяна)	14
2016/C 419/18	Дело C-110/15: Решение на Съда (втори състав) от 22 септември 2016 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Microsoft Mobile Sales International Oy, по-рано Nokia Italia SpA и др./Ministero per i beni e le attività culturali (MiBAC) и др. (Преюдициално запитване — Сближаване на законодателствата — Интелектуална собственост — Авторско право и сродни права — Директива 2001/29/ЕО — Изключително право на възпроизвеждане — Изключения и ограничения — Член 5, параграф 2, буква б) — Изключение за копиране за лично ползване — Справедливо обезщетение — Сключване на частноправни споразумения за определяне на критериите за освобождаване от събирането на справедливо обезщетение — Възстановяване на обезщетението, което може да бъде искано само от крайния ползвател)	15
2016/C 419/19	Дело C-113/15: Решение на Съда (трети състав) от 22 септември 2016 г. (преюдициално запитване от Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Германия) — Breitsamer und Ulrich GmbH & Co. KG/Landeshauptstadt München (Преюдициално запитване — Директива 2000/13/ЕО — Етикетиране и представяне на храни — Член 1, параграф 3, буква б) — Понятието „предварително опакована храна“ — Член 2 — Осведомяване и защита на потребителите — Член 3, параграф 1, точка 8 — Място на произход или място, от което идва храната — Член 13, параграф 1 — Етикетиране на предварително опаковани храни — Член 13, параграф 4 — Опаковки или контейнери, чиято най-голяма повърхност е с площ по-малка от 10 см ² — Директива 2001/110/ЕО — Член 2, точка 4 — Посочване на страната или страните на произход на меда — Порционни опаковки с мед, които са опаковани в общи кашони, доставяни на заведения за обществено хранене — Порционни опаковки, които се продават поотделно или се предлагат на крайния потребител към предварително приготвени ястия, заплащани общо — Обозначаване на страната или страните на произход на този мед)	16
2016/C 419/20	Дело C-139/15 P: Решение на Съда (десети състав) от 21 септември 2016 г. — Европейска комисия/Кралство Испания (Обжалване — Кохезионен фонд — Намаляване на финансовата помощ — Процедура по приемане на решения от Европейската комисия — Наличие на срок — Неспазване на определения срок — Последици)	16
2016/C 419/21	Дело C-140/15 P: Решение на Съда (десети състав) от 21 септември 2016 г. — Европейска комисия/Кралство Испания (Обжалване — Кохезионен фонд — Намаляване на финансовата помощ — Процедура по приемане на решения от Европейската комисия — Наличие на срок — Неспазване на определения срок — Последици)	17
2016/C 419/22	Съединени дела C-184/15 и C-197/15: Решение на Съда (десети състав) от 14 септември 2016 г. (преюдициални запитвания от Tribunal Superior de Justicia del País Vasco — Испания) — Florentina Martínez Andrés/Servicio Vasco de Salud (C-184/15), Juan Carlos Castrejana López/Ayuntamiento de Vitoria (C-197/15) (Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 1999/70/ЕО — Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) — Клаузи 5 и 8 — Използване на последователни срочни трудови договори — Мерки за предотвратяване на злоупотребата с последователни срочни трудови договори или правоотношения — Санкции — Трансформиране на срочно трудово правоотношение в „правоотношение по трудов договор с неопределена продължителност, който не води до постоянно назначение“ — Принцип на ефективност)	18
2016/C 419/23	Дело C-221/15: Решение на Съда (шести състав) от 21 септември 2016 г. (преюдициално запитване от Hof van beroep te Brussel — Белгия) — Наказателно производство срещу Etablissements Fr. Colruyt NV (Преюдициално запитване — Директива 2011/64/ЕС — Член 15, параграф 1 — Свободно определяне от производителите и вносителите на максималните продажни цени на изделията от обработен тютюн — Национална правна уредба, която забранява продажбата на подобни изделия от търговците на дребно на цени, които са по-ниски от изписаните върху акцизния бандерол — Свободно движение на стоки — Член 34 ДФЕС — Условия за продажба — Член 101 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС)	19

2016/C 419/24	Дело C-223/15: Решение на Съда (втори състав) от 22 септември 2016 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Düsseldorf — Германия) — combit Software GmbH/Commit Business Solutions Ltd (Преюдициално запитване — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Марка на Европейския съюз — Единен характер — Установяване на вероятност от объркване само за част от територията на Съюза — Териториален обхват на забраната, предвидена в член 102 от посочения регламент)	19
2016/C 419/25	Дело C-261/15: Решение на Съда (десети състав) от 21 септември 2016 г. (преюдициално запитване от Vredegerecht te Ieper — Белгия) — Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV/Gregory Demeu (Железопътен транспорт — Регламент (ЕО) № 1371/2007 — Права и задължения на пътниците — Липса на документ за превоз — Неотстраняване на нередовностите в срок — Престъпление)	20
2016/C 419/26	Дело C-304/15: Решение на Съда (седми състав) от 21 септември 2016 г. — Европейска комисия/Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2001/80/ЕО — Член 4, параграф 3 — Приложение VI, част А — Ограничаване на емисиите на определени замърсители във въздуха, изпускани от големи горивни инсталации — Прилагане — Електроцентра „Aberthaw“)	21
2016/C 419/27	Дело C-400/15: Решение на Съда (осми състав) от 15 септември 2016 г. (преюдициално запитване от Bundesfinanzhof — Германия) — Landkreis Potsdam-Mittelmark/Finanzamt Brandenburg (Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност — Шеста директива 77/388/ЕИО — Право на приспадане — Решение 2004/817/ЕО — Правна уредба на държава членка — Разходи за стоки и услуги — Използване на тези стоки и услуги над 90 % от общото използване за нужди, различни от икономическата дейност — Изключване на правото на приспадане)	21
2016/C 419/28	Дело C-442/15 P: Решение на Съда (осми състав) от 22 септември 2016 г. — Pensa Pharma, SA/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост, Ferring BV, Farmaceutisk Laboratorium Ferring A/S (Обжалване — Марка на Европейския съюз — Словна марка „PENSA PHARMA“ — Фигуративна марка „pensa“ — Искания за обявяване на недействителност от страна на притежателите на словните марки „pentasa“ — Обявяване на недействителност — Производство пред EUIPO — Изменение на предмета на спора — Ново основание пред Общия съд)	22
2016/C 419/29	Дело C-478/15: Решение на Съда (шести състав) от 21 септември 2016 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht Baden-Württemberg — Германия) — Peter Radgen, Lilian Radgen/Finanzamt Ettlingen (Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Споразумение между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Конфедерация Швейцария, от друга страна, относно свободното движение на хора — Равно третиране — Данък върху доходите — Освобождаване на доходи от упражняването на допълнителна преподавателска дейност в полза на публичноправно юридическо лице със седалище в държава — членка на Европейския съюз, или в държава, спрямо която се прилага Споразумението за Европейското икономическо пространство от 2 май 1992 г. — Законодателство на държава членка, което изключва от освобождаването доходите от такава дейност, упражнявана в полза на публичноправно юридическо лице със седалище в Швейцария)	22
2016/C 419/30	Съединени дела C-490/15 P и C-505/15 P: Решение на Съда (шести състав) от 14 септември 2016 г. — Ori Martin SA (C-490/15 P), Siderurgica Latina Martin SpA (SLM) (C-505/15 P)/Европейска комисия (Обжалване — Конкуренция — Картели — Европейски пазар на стоманата за предварително налягане — Глоби — Изчисляване на размера на глобите — Регламент (ЕО) № 1/2003 — Член 23, параграф 2 — Презумпция за действителното упражняване на решаващо влияние от дружеството майка върху дъщерното дружество — Насоки относно метода за определяне на размера на глобите от 2006 г. — Принцип за недопускане на прилагане с обратна сила — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 47 — Право на ефективни правни средства за защита в разумен срок — Харта на основните права — Член 41 — Право на разглеждане на делата в разумен срок)	23

2016/C 419/31	Дело C-519/15 P: Решение на Съда (шести състав) от 14 септември 2016 г. — Trafilerie Meridionali SpA/Европейска комисия (Обжалване — Конкуренция — Картели — Европейски пазар на стоманата за предварително налягане — Глоби — Изчисляване на размера на глобите — Насоки относно метода за определяне на размера на глобите от 2006 г. — Точка 35 — Правомощие за пълен съдебен контрол — Задължение за мотивиране — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 47 — Право на ефективни правни средства за защита в разумен срок)	24
2016/C 419/32	Дело C-595/15 P: Решение на Съда (седми състав) от 22 септември 2016 г. — National Iranian Oil Company PTE Ltd (НИОС) и др./Съвет на Европейския съюз (Обжалване — Ограничителни мерки, взети срещу Ислямска република Иран — Списък на лицата и образуванията, чиито финансови средства и икономически ресурси се замразяват — Регламент за изпълнение (ЕС) № 945/2012 — Правно основание — Понятие за свързано образувание)	24
2016/C 419/33	Дело C-130/16 P: Жалба, подадена на 1 март 2016 г. от Anastasia-Soultana Gaki срещу определението, постановено от Общия съд (девети състав) на 16 декември 2015 г. по дело T-547/15, Anastasia-Soultana Gaki/Европейска комисия	25
2016/C 419/34	Дело C-394/16: Преюдициално запитване от Landgerichts Frankfurt am Main (Германия), постъпило на 14 юли 2016 г. — FMS Wertmanagement AöR/Heta Asset Resolution AG	25
2016/C 419/35	Дело C-395/16: Преюдициално запитване от Oberlandesgerichts Düsseldorf (Германия), постъпило на 15 юли 2016 г. — DOCERAM GmbH/CeramTec GmbH	26
2016/C 419/36	Дело C-414/16: Преюдициално запитване от Bundesarbeitsgericht (Германия), постъпило на 27 юли 2016 г. — Vera Egenberger/Evangelisches Werk für Diakonie und Entwicklung e.V.	27
2016/C 419/37	Дело C-418/16 P: Жалба, подадена на 28 юли 2016 г. от mobile.de GmbH, по-рано mobile.international GmbH, срещу решението на Общия съд (осми състав), постановено на 12 май 2016 г. по съединени дела T-322/14 и T-325/14 — mobile.international/EUIPO — Резон	28
2016/C 419/38	Дело C-435/16: Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 4 август 2016 г. — Acacia Srl и Rolando D'Amato/Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG	29
2016/C 419/39	Дело C-441/16: Преюдициално запитване от Înalta Curte de Casație și Justiție (Румъния), постъпило на 8 август 2016 г. — SMS group GmbH/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice a Municipiului București	30
2016/C 419/40	Дело C-473/16: Преюдициално запитване от Szegedi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Унгария), постъпило на 29 август 2016 г. — F/Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal	31
2016/C 419/41	Дело C-476/16: Преюдициално запитване от Ministarstvo pomorstva, prometa i infrastrukture — Uprava zračnog prometa, elektroničkih komunikacija i pošte (Хърватия), постъпило на 30 август 2016 г. — Hrvatska agencija za civilno zrakoplovstvo/Air Serbia A.D. Beograd и Dane Kondič, direktor Air Serbia A.D. Beograd	31
2016/C 419/42	Дело C-480/16: Преюдициално запитване от Østre Landsret (Дания), постъпило на 5 септември 2016 г. — Fidelity Funds/Skatteministeriet	32
2016/C 419/43	Дело C-483/16: Преюдициално запитване от Fővárosi Törvényszék (Унгария), постъпило на 6 септември 2016 г. — Zsolt Sziber/ERSTE Bank Hungary Zrt.	32
2016/C 419/44	Дело C-490/16: Преюдициално запитване от Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Словения), постъпило на 14 септември 2016 г. — A.S./Република Словения	34

Общ съд

2016/C 419/45	Дело T-549/14: Решение на Общия съд от 4 октомври 2016 г. — Lidl Stiftung/EUIPO — Horno del Espinar (Castello) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „Castello“ — По-ранни фигуративни национални марки и марки на Европейския съюз „Castelló“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	36
2016/C 419/46	Дело T-724/14: Решение на Общия съд от 5 октомври 2016 г. — European Children's Fashion Association и Instituto de Economía Pública/EACEA (Арбитражна клауза — Договор за финансиране, сключен по програмата за действие „Lifelong Learning (2007—2013 г.)“ — Проект „Brand & Merchandising manager for SMEs in the childrens' product sector“ — Жалба за отмяна — Необжалваем акт — Акт, който е част от чисто договорно правоотношение и е неотделим от него — Недопустимост — Недопустими разходи — Възстановяване на изплатените суми — Доклад за одит)	37
2016/C 419/47	Дело T-70/15: Решение на Общия съд от 30 септември 2016 г. — Trajektna luka Split/Комисия (Конкуренция — Злоупотреба с господстващо положение — Решение, с което се установява нарушение на член 102 ДФЕС — Определяне от пристанищната администрация в Сплит на максимални равнища на тарифите за пристанищни услуги за вътрешен трафик — Отхвърляне на жалба — Разглеждане на случая от орган по конкуренция на държава членка — Липса на интерес за Съюза)	37
2016/C 419/48	Съединени дела T-129/15 и T-130/15: Решение на Общия съд от 28 септември 2016 г. — Intesa Sanpaolo/EUIPO (WAVE 2 PAY и WAVE TO PAY) (Марка на Европейския съюз — Заявка за словни марки на Европейския съюз WAVE 2 PAY и WAVE TO PAY — Абсолютни основания за отказ — Отличителен характер — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, букви б) и в) и параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Задължение за мотивиране — Член 75 от Регламент № 207/2009)	38
2016/C 419/49	Дело T-335/15: Решение на Общия съд от 29 септември 2016 г. — Universal Protein Supplements/EUIPO (изображение на културист) (Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз, изобразяваща културист — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	39
2016/C 419/50	Дело T-337/15: Решение на Общия съд от 29 септември 2016 г. — Bach Flower Remedies/EUIPO — Durapharma (RESCUE) (Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „RESCUE“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Липса на отличителен характер, придобит чрез използване — Член 7, параграф 1, буква в) и параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 52, параграф 2 от Регламент № 207/2009)	39
2016/C 419/51	Дело T-355/15: Решение на Общия съд от 30 септември 2016 г. — Alpeh Pharma/EUIPO — Astex Pharmaceuticals (ASTEX) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „ASTEX“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „ALPEX“ — Липса на реално използване на по-ранната марка — Член 42, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 75 от Регламент № 207/2009 — Член 76, параграф 1 от Регламент № 207/2009)	40
2016/C 419/52	Дело T-370/15 P: Решение на Общия съд от 5 октомври 2016 г. — CJ/ECDC (Обжалване — Публична служба — Договорно нает служител — Срочен трудов договор — Едностранно прекратяване — Загуба на доверие — Право на изслушване)	40

2016/C 419/53	Дело T-395/15 P: Решение на Общия съд от 5 октомври 2016 г. — ECDC/CJ (Обжалване — Публична служба — Договорно нает служител — Срочен трудов договор — Едностранно прекратяване — Загуба на доверие — Право на изслушване)	41
2016/C 419/54	Дело T-430/15: Решение на Общия съд от 30 септември 2016 г. — Flowil International Lighting/EUIPO — Lorimod Prod Com (Sylvania Food) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „Sylvania Food“ — По-ранни словни марки на Европейския съюз „SYLVANIA“ — Относителни основания за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 8, параграф 5 от Регламент № 207/2009)	42
2016/C 419/55	Дело T-456/15: Решение на Общия съд от 5 октомври 2016 г. — Foodcare/EUIPO — Michalczewski (T. G.R. ENERGY DRINK) (Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „T.G.R. ENERGY DRINK“ — Недобросъвестност — Член 52, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	42
2016/C 419/56	Дело T-574/15: Решение на Общия съд от 28 септември 2016 г. — Kozmetika Afrodita/EUIPO — Núñez Martín и Machado Montesinos (KOZMETIKA AFRODITA) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз KOZMETIKA AFRODITA — По-ранна национална словна марка EXOTIC AFRODITA MYSTIC MUSK OIL и по-ранна фигуративна марка AFRODITA MYSTIC MUSK OIL — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	43
2016/C 419/57	Дело T-575/15: Решение на Общия съд от 28 септември 2016 г. — Kozmetika Afrodita/EUIPO — Núñez Martín и Machado Montesinos (AFRODITA COSMETICS) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз AFRODITA COSMETICS — По-ранна национална словна марка EXOTIC AFRODITA MYSTIC MUSK OIL и по-ранна фигуративна марка AFRODITA MYSTIC MUSK OIL — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	43
2016/C 419/58	Дело T-593/15: Решение на Общия съд от 28 септември 2016 г. — The Art Company B & S/EUIPO — G-Star Raw (THE ART OF RAW) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „THE ART OF RAW“ — По-ранни национална марка и марка на Европейския съюз „art“ и по-ранна фигуративна марка на Европейския съюз „The Art Company“ — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	44
2016/C 419/59	Дело T-73/15: Определение на Общия съд от 16 септември 2016 г. — Aston Martin Lagonda/EUIPO (Изображение на решетка, поставена върху предната страна на автомобилен двигател) (Марка на Европейския съюз — Оттегляне на заявката за регистрация — Липса на основание за произнасяне)	45
2016/C 419/60	Дело T-87/15: Определение на Общия съд от 16 септември 2016 г. — Aston Martin Lagonda/EUIPO (Изображение на решетка, поставена върху предната страна на автомобил) (Марка на Европейския съюз — Оттегляне на заявката за регистрация — Липса на основание за произнасяне)	45
2016/C 419/61	Дело T-382/15: Определение на Общия съд от 26 септември 2016 г. — Greenpeace Energy и др./Комисия (Жалба за отмяна — Държавни помощи — Атомна енергия — Помощ в полза на блок С от атомната електроцентрала „Hinkley Point“ — Договор за разлика, споразумение с държавния секретар и кредитна гаранция — Решение, с което помощта се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Липса на съществено засягане на конкурентното положение — Липса на лично засягане — Недопустимост)	46

2016/C 419/62	Дело T-408/16: Жалба, подадена на 27 юли 2016 г. — НХ/Съвет	46
2016/C 419/63	Дело T-458/16: Иск, предявен на 28 юли 2016 г. — Acquafarm/Комисия	47
2016/C 419/64	Дело T-637/16: Жалба, подадена на 6 септември 2016 г. — Wabco Europe/Комисия	48
2016/C 419/65	Дело T-639/16 P: Жалба, подадена на 7 септември 2016 г. от FV срещу решението, постановено на 28 юни 2016 г. от Съда на публичната служба по дело F-40/15, FV/Съвет	49
2016/C 419/66	Дело T-643/16: Жалба, подадена на 11 септември 2016 г. — Gamaa Islamiya Egypte/Съвет	50
2016/C 419/67	Дело T-646/16 P: Жалба, подадена на 6 септември 2016 г. от Erik Simpson срещу определенията, постановено на 24 юни 2016 г. от Съда на публичната служба по дело F-142/11 RENV, Simpson/Съвет	51
2016/C 419/68	Дело T-652/16 P: Жалба, подадена на 16 септември 2016 г. от HD срещу решението, постановено на 21 юли 2016 г. от Съда на публичната служба по дело F-136/15, HD/Парламент	51
2016/C 419/69	Дело T-671/16: Жалба, подадена на 20 септември 2016 г. — Villeneuve/Комисия	52
2016/C 419/70	Дело T-674/16: Жалба, подадена на 22 септември 2016 г. — Seigneur/ЕЦБ	53
2016/C 419/71	Дело T-677/16: Жалба, подадена на 22 септември 2016 г. — Bowles/ЕЦБ	54
2016/C 419/72	Дело T-678/16 P: Жалба, подадена на 23 септември 2016 г. от Sergio Siragusa срещу определенията, постановено на 13 юли 2016 г. от Съда на публичната служба по дело F-124/15, Siragusa/Съвет	55
2016/C 419/73	Дело T-679/16: Жалба, подадена на 26 септември 2016 г. — Athletic Club/Комисия	56
2016/C 419/74	Дело T-707/16: Жалба, подадена на 3 октомври 2016 г. — Enoitalia/EUIPO — La Rural Viñedos y Bodegas (ANTONIO RUBINI)	57

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2016/C 419/01)

Последна публикация

ОВ С 410, 7.11.2016 г.

Предишни публикации

ОВ С 402, 31.10.2016 г.

ОВ С 392, 24.10.2016 г.

ОВ С 383, 17.10.2016 г.

ОВ С 371, 10.10.2016 г.

ОВ С 364, 3.10.2016 г.

ОВ С 350, 26.9.2016 г.

Може да намерите тези текстове на адрес:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (голям състав) от 13 септември 2016 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo — Испания) — Alfredo Rendón Marín/Administración del Estado

(Дело C-165/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Гражданство на Съюза — Членове 20 ДФЕС и 21 ДФЕС — Директива 2004/38/ЕО — Право на пребиваване в държава членка на осъждан гражданин на трета държава — Родител, който сам упражнява родителските права по отношение на две ненавършили пълнолетие деца, граждани на Съюза — Първо дете, което е гражданин на държавата членка по местопребиваване — Второ дете, което е гражданин на друга държава членка — Национално законодателство, изключващо издаването на разрешение за пребиваване на този възходящ, поради това че е осъждан — Отказ да се издаде разрешение за пребиваване, който може да принуди децата да напуснат територията на Съюза)

(2016/С 419/02)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Alfredo Rendón Marín

Отговорник: Administración del Estado

Диспозитив

Член 21 ДФЕС и Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО, трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, според която е задължително на гражданин на трета държава, родител на ненавършило пълнолетие дете, гражданин на Съюза и на държава членка, различна от приемащата, което е на негова издръжка и живее с него в приемащата държава членка, автоматично да се откаже издаване на разрешение за пребиваване само с мотива, че е осъждан.

Член 20 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска същата национална правна уредба, според която е задължително на гражданин на трета държава, родител на ненавършили пълнолетие граждани на Съюза, по отношение на които той сам упражнява родителските права, автоматично да се откаже издаване на разрешение за пребиваване само с мотива, че е осъждан, когато вследствие на този отказ децата трябва да напуснат територията на Съюза.

⁽¹⁾ ОВ С 175, 10.6.2014 г.

Решение на Съда (голям състав) от 13 септември 2016 г. (преюдициално запитване от Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London — Обединеното кралство) — Secretary of State for the Home Department/CS

(Дело C-304/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Гражданство на Съюза — Член 20 ДФЕС — Гражданин на трета държава, който издържа малко дете, гражданин на Съюза — Право на пребиваване в държавата членка, чийто гражданин е детето — Предишни осъждания на родителя на детето — Решение за извеждане на родителя, водещо косвено до извеждане на съответното дете)

(2016/C 419/03)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London

Страни в главното производство

Жалбоподател: Secretary of State for the Home Department

Ответник: CS

Диспозитив

Член 20 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка, според която гражданин на трета държава, който е осъждан, задължително се експулсира от територията на тази държава членка към трета държава, въпреки че действително упражнява родителските права по отношение на малко дете, което е гражданин на държавата членка и пребивава в нея от раждането си, без да е упражнявало правото си на свободно движение, а експулсирането на заинтересованото лице би принудило детето да напусне територията на Съюза и така би го лишило от възможността действително да се ползва от най-съществената част от правата си като гражданин на Съюза. Въпреки това при изключителни обстоятелства дадена държава членка може да приеме мярка за експулсиране, при условие че тази мярка се основава на личното поведение на този гражданин на трета държава, което трябва да представлява истинска, настояща и достатъчно сериозна заплаха, засягаща основен обществен интерес на тази държава членка, и на отчитане на различните налични интереси, което запитващата юрисдикция следва да провери.

⁽¹⁾ ОВ С 315, 15.9.2014 г.

Решение на Съда (трети състав) от 15 септември 2016 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel București, Curtea de Apel Oradea — Румъния) — SC Star Storage SA/Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică (ICI) (C-439/14), SC Max Boegl România SRL и др./RA Aeroportul Oradea и др. (C-488/14)

(Съединени дела C-439/14 и C-488/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директиви 89/665/ЕИО и 92/13/ЕИО — Обществени поръчки — Производство по обжалване — Национална правна уредба, обуславяща допустимостта на жалбите срещу актовете на възлагащия орган от внасянето на „гаранция за добросъвестност“ — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 47 — Право на ефективни правни средства за защита)

(2016/C 419/04)

Език на производството: румънски

Запитващи юрисдикции

Curtea de Apel București, Curtea de Apel Oradea

Страни в главното производство

Жалбоподатели: SC Star Storage SA (C-439/14), SC Max Boegl România SRL, SC UTI Grup SA, Astaldi SpA, SC Construcții Napoca SA (C-488/14)

Ответници: Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică (ICI) (C-439/14), RA Aeroportul Oradea, SC Porr Construct SRL, Teerag-Asdag Aktiengesellschaft SC Col-Air Trading SRL, AVZI SA, Trameco SA, Iamsat Muntenia SA (C-488/14)

Диспозитив

Член 1, параграфи 1—3 от Директива 89/665/ЕИО на Съвета от 21 декември 1989 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прилагането на производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство, изменена с Директива 2007/66/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2007 г., и член 1, параграфи 1—3 от 92/13/ЕИО на Съвета от 25 февруари 1992 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно прилагането на правилата на Общността по възлагане на обществени поръчки на субекти, извършващи дейност във водния, енергийния, транспортния и телекомуникационния сектор, изменена с Директива 2007/66, разгледани във връзка с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба като разглежданата в главните производства, съгласно която допустимостта на всяка жалба срещу акт на възлагащия орган е обусловена от задължението на жалбоподателя да предостави гаранция за добросъвестност в полза на възлагащия орган, след като тази гаранция трябва да бъде възстановена на жалбоподателя независимо от изхода на производството по жалбата.

⁽¹⁾ ОВ С 448, 15.12.2014 г.
ОВ С 26, 26.1.2015 г.

Решение на Съда (трети състав) от 15 септември 2016 г. (преюдициално запитване от Landgericht München I — Германия) — Tobias Mc Fadden/Sony Music Entertainment Germany GmbH

(Дело C-484/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Информационно общество — Свободно движение на услуги — Безжична локална мрежа (WLAN) на търговец — Предоставяне за свободно публично ползване — Отговорност на междинните доставчици — Обикновен пренос — Директива 2000/31/ЕО — Член 12 — Ограничаване на отговорността — Неизвестен потребител на тази мрежа — Нарушение на правата на притежателите на права върху защитено произведение — Задължение да се защити мрежата — Гражданска и професионална отговорност)

(2016/C 419/05)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht München I

Страни в главното производство

Жалбоподател: Tobias Mc Fadden

Ответник: Sony Music Entertainment Germany GmbH

Диспозитив

- 1) Член 12, параграф 1 от Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 година за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (Директива за електронната търговия), във връзка с член 2, буква а) от същата директива и с член 1, точка 2 от Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 година за определяне на процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и регламенти, изменена с Директива 98/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 юли 1998 година, трябва да се тълкува в смисъл, че услуга като разглежданата в главното производство, предоставяна от лице, което поддържа комуникационна мрежа, и състояща се в безплатното предоставяне на публично разположение на тази мрежа, представлява „услуга на информационното общество“ по смисъла на първата разпоредба, ако съответният доставчик я извършва с цел реклама на стоките, които продава, или на услугите, които предоставя.
- 2) Член 12, параграф 1 от Директива 2000/31 трябва да се тълкува в смисъл, че за да може визираната в тази разпоредба услуга, състояща се в предоставяне на достъп до комуникационна мрежа, да се счита за предоставена, достъпът не трябва да надхвърля рамките на технически, автоматичен и пасивен способ за осигуряване на пренасянето на необходимата информация, като не се налага да е изпълнено каквото и да било допълнително изискване.
- 3) Член 12, параграф 1 от Директива 2000/31 трябва да се тълкува в смисъл, че условието по член 14, параграф 1, буква б) от същата директива не се прилага по аналогия към споменатия член 12, параграф 1.
- 4) Член 12, параграф 1 от Директива 2000/31, във връзка с член 2, буква б) от същата директива, трябва да се тълкува в смисъл, че не съществуват други изисквания, освен посочените в тази разпоредба, на които доставчикът на услуги за достъп до комуникационна мрежа трябва да отговаря.
- 5) Член 12, параграф 1 от Директива 2000/31 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска лице, увредено от нарушение на правата му върху произведение, да може да предяви искане за обезщетение за вреди от доставчик на достъп до комуникационна мрежа с мотива, че такъв достъп е използван от трети лица за нарушение на правата му, както и искане за възстановяване на разходите за отправяне на предупреждение или за съдебните разходи по делото по това искане за обезщетение за вреди. При все това обаче посочената разпоредба трябва да се тълкува в смисъл, че допуска това лице да предяви искане за забрана на продължаването на нарушението, както и за плащане на разходите за отправяне на предупреждение и на съдебните разходи по делото срещу доставчик на достъп до комуникационна мрежа, чиито услуги са използвани за извършване на нарушението, ако исканията цялят или следват приелането на разпореджане от национален орган или съд, с което на доставчика се забранява да позволява продължаването на нарушението.
- 6) Член 12, параграф 1 от Директива 2000/31, във връзка с член 12, параграф 3 от същата директива, трябва да се тълкува, предвид изискванията, следващи от защитата на основните права, както и от предвидените в Директиви 2001/29 и 2004/48 правила, в смисъл, че не допуска прилагането на скрепена със санкция забрана като разглежданата в главното производство, която изисква от доставчик на достъп до комуникационна мрежа, позволяваща публично достъпна интернет връзка, да възпрепятства трети лица да предоставят на публично разположение посредством тази интернет връзка защитено с авторско право произведение или части от него чрез интернет платформите за обмен на файлове (peer-to-peer), когато доставчикът е свободен да избира какви технически мерки да вземе за съобразяване с тази забрана, дори и ако изборът му се свежда само до една мярка, състояща се в защита на интернет връзката с парола, при условие че потребителите на мрежата бъдат задължени да се идентифицират, за да получат необходимата парола, и не могат следователно да действат анонимно, като запитващата юрисдикция следва да провери дали това е така.

⁽¹⁾ ОВ С 46, 9.2.2015 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 15 септември 2016 г. (преюдициално запитване от Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Португалия) — Barlis 06 — Investimentos Imobiliários e Turísticos SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Дело C-516/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обща система на данъка върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Член 178, буква а) — Право на приспадане — Ред и условия за упражняване — Член 226, точки 6 и 7 — Данни, които се изисква задължително да фигурират във фактурата — Обхват и естество на предоставените услуги — Дата, на която е извършена доставката на услуги)

(2016/C 419/06)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Barlis 06 — Investimentos Imobiliários e Turísticos SA

Ответник: Autoridade Tributária e Aduaneira

Диспозитив

Член 226 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че фактури, които съдържат само описанието „правни услуги, предоставени от [определена дата] до момента“, като процесните по главното производство, априори не отговарят на изискванията по точка 6 от този член и че фактури, които съдържат единствено описанието „предоставени до момента правни услуги“, априори не отговарят на изискванията нито по точка 6, нито по точка 7 от споменатия член — нещо, което обаче запитващата юрисдикция трябва да провери.

Член 178, буква а) от Директива 2006/112 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска възможността националните данъчни органи да откажат правото на приспадане на данъка върху добавената стойност само на основание че данъчнозадълженото лице притежава фактура, която не отговаря на изискванията по член 226, точки 6 и 7 от тази директива, при положение че тези органи разполагат с цялата информация, която е необходима, за да проверят дали материалноправните предпоставки за упражняването на това право са изпълнени.

⁽¹⁾ ОВ С 34, 2.2.2015 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 15 септември 2016 г. (преюдициално запитване от Niedersächsisches Finanzgericht — Германия) — Senatex GmbH/Finanzamt Hannover-Nord

(Дело C-518/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обща система на данъка върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Член 167, член 178, буква а), член 179 и член 226, точка 3 — Приспадане на данъка, платен по получени доставки — Издаване на фактури без данъчен номер и без идентификационен номер по ДДС — Правна уредба на държава членка, изключваща коригирането на фактура с обратно действие)

(2016/C 419/07)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Niedersächsisches Finanzgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: Senatex GmbH

Ответник: Finanzamt Hannover-Nord

Диспозитив

Член 167, член 178, буква а), член 179 и член 226, точка 3 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба като разглежданата по главното производство, съгласно която коригирането на задължителни данни на фактура, а именно идентификационния номер по данък върху добавената стойност, не поражда обратно действие, така че правото на приспадане на този данък във връзка с коригираната фактура може да се упражни не за годината, в която тази фактура е била първоначално съставена, а за годината, в която тя е била коригирана.

⁽¹⁾ ОВ С 34, 2.2.2015 г.

Решение на Съда (втори състав) от 22 септември 2016 г. — Европейска комисия/Чешка република
(Дело С-525/14) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Свободно движение на стоки — Член 34 ДФЕС — Количествени ограничения върху вноса — Мерки с равностоен ефект — Благородни метали, маркирани в трета държава в съответствие с нидерландското законодателство — Внос в Чешката република след пускане в свободно обращение — Отказ да се признае маркировката — Защита на потребителите — Пропорционалност — Допустимост)

(2016/С 419/08)

Език на производството: чешки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: P. Němečková, E. Manhaeve и G. Wilms)

Ответник: Чешка република (представители: M. Smolek, T. Müller, J. Vlácil и J. Očková)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Френска република (представители: D. Colas и R. Coesme)

Диспозитив

- 1) Като е отказала да признае маркировките на ведомството по пробите и изпитванията WaarborgHolland, Чешката република не е изпълнила задълженията си по член 34 ДФЕС.
- 2) Отхвърля иска в останалата му част.
- 3) Европейската комисия, Чешката република и Френската република понасят направените от тях съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 46, 9.2.2015 г.

Решение на Съда (пети състав) от 15 септември 2016 г. (преюдициално запитване от Sąd Najwyższy — Полша) — PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna SA/Prezes Urzędu Regulacji Energetyki

(Дело C-574/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Държавни помощи — Дългосрочни споразумения за закупуване на електроенергия — Компенсации за доброволно прекратяване — Решение на Комисията, с което се констатира съвместимостта на държавна помощ с вътрешния пазар — Проверка от националния съд на законосъобразността на помощта — Годишна корекция на невъзвръщаемите разходи — Момент на вземане предвид на принадлежността на производител на енергия към група от дружества)

(2016/C 419/09)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Najwyższy

Страни в главното производство

Жалбоподател: PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna SA

Ответник: Prezes Urzędu Regulacji Energetyki

Диспозитив

- 1) Член 107 ДФЕС и член 4, параграф 3 ДЕС, във връзка с член 4, параграф 2 от Решение 2009/287/ЕО на Комисията от 25 септември 2007 година относно държавна помощ, предоставена от Полша като част от споразумения за закупуване на електроенергия, и държавната помощ, която Полша планира да предостави във връзка с компенсация за доброволното прекратяване на споразумение за закупуване на електроенергия, трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат, когато във връзка със съобщението на Комисията от 26 юли 2001 година относно методологията за анализ на държавните помощи, свързани с невъзвръщаемите разходи, Европейската комисия е разгледала схема за държавни помощи и я е обявила за съвместима с вътрешния пазар преди нейното прилагане, националните административни органи и юрисдикции при прилагането на разглежданата помощ от тяхна страна да извършват проверка за нейната съвместимост с принципите, съдържащи се в тази методология.
- 2) Член 4, параграфи 1 и 2 от Решение 2009/287, във връзка със съобщението на Комисията от 26 юли 2001 година относно методологията за анализ на държавните помощи, свързани с невъзвръщаемите разходи, трябва да се тълкува в смисъл, че при обстоятелства като тези по главното производство изисква при определяне на годишната корекция на компенсацията за невъзвръщаемите разходи, изплащана на производител, който принадлежи към група от дружества, да се отчита тази принадлежност и следователно финансовият резултат на тази група към датата на извършването на корекцията.

⁽¹⁾ ОВ С 89, 16.3.2015 г.

Решение на Съда (първи състав) от 21 септември 2016 г. (преюдициално запитване от High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Обединено кралство) — European Federation for Cosmetic Ingredients/Secretary of State for Business, Innovation and Skills, Attorney General

(Дело C-592/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Сближаване на законодателствата — Козметични продукти — Регламент (ЕО) № 1223/2009 — Член 18, параграф 1, буква б) — Козметични продукти, съдържащи съставки или комбинация от съставки, които, „за да бъдат изпълнени изискванията на настоящия регламент“, са били обект на изпитване върху животни — Забрана за пускане на пазара на Европейския съюз — Обхват)

(2016/C 419/10)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Страни в главното производство

Жалбоподател: European Federation for Cosmetic Ingredients

Ответници: Secretary of State for Business, Innovation and Skills, Attorney General

в присъствието на: Cruelty Free International, по-рано British Union for the Abolition of Vivisection, European Coalition to End Animal Experiments

Диспозитив

Член 18, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 1223/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2009 година относно козметичните продукти трябва да се тълкува в смисъл, че може да забрани пускането на пазара в Европейския съюз на козметични продукти, някои от съставките на които са били предмет на изпитвания върху животни извън Съюза с цел да се позволи пускането на пазара на козметични продукти в трети страни, ако данните, произтичащи от тях, са използвани, за да се докаже безопасността на посочените продукти с цел пускането им на пазара в Съюза.

⁽¹⁾ ОВ С 81, 9.3.2015 г.

Решение на Съда (десети състав) от 14 септември 2016 г. (преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Madrid — Испания) — Ana de Diego Porras/Ministerio de Defensa

(Дело C-596/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 1999/70/ЕО — Работно споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (CEEP) — Клауза 4 — Принцип на недопускане на дискриминация — Понятие „условия за наемане на работа“ — Обезщетение при прекратяване на трудов договор — Обезщетение, което не е предвидено в националната правна уредба при договори за временна работа — Различно третиране спрямо работниците на трудов договор за неопределено време)

(2016/C 419/11)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ana de Diego Porras

Ответник: Ministerio de Defensa

Диспозитив

- 1) Клауза 4, точка 1 от Рамковото споразумение за срочната работа, сключено на 18 март 1999 г., което се съдържа в приложение към Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (CEEP), трябва да се тълкува в смисъл, че понятието „условия за наемане на работа“ обхваща обезщетението, което работодател е длъжен да изплати на работник поради прекратяването на срочния му трудов договор.
- 2) Клауза 4 от Рамковото споразумение за срочната работа, което се съдържа в приложение към Директива 1999/70, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, в която се отказва каквото и да било обезщетение при прекратяване на трудовия договор на работник, нает чрез трудов договор за „interinidad“ (временно заместване), при положение че в нея се дава възможност за отпускането на такова обезщетение, по-специално на работниците на трудов договор за неопределено време, които се намират в сходно положение. Сам по себе си фактът, че този работник е извършил работата си въз основа на трудов договор за „interinidad“, не може да бъде обективна причина, позволяваща да се оправдае отказът за предоставяне на посоченото обезщетение на работника.

(¹) ОВ С 96, 23.3.2015 г.

Решение на Съда (голям състав) от 20 септември 2016 г. — Ledra Advertising Ltd (C-8/15 P), Andreas Eleftheriou (C-9/15 P), Eleni Eleftheriou (C-9/15 P), Lilia Papachristofi (C-9/15 P), Christos Theophilou (C-10/15 P), Eleni Theophilou (C-10/15 P)/Европейска комисия, Европейска централна банка

(Съединени дела C-8/15 P—C-10/15 P) (¹)

(Обжалване — Програма за подкрепа за стабилност на Република Кипър — Меморандум за разбирателство от 26 април 2013 г. относно специфичните условия на икономическата политика, сключен между Република Кипър и Европейския механизъм за стабилност — Функции на Европейската комисия и на Европейската централна банка — Извъндоговорна отговорност на Европейския съюз — Член 340, втора алинея ДФЕС — Условия — Задължение да се следи за съвместимостта на този меморандум за разбирателство с правото на Съюза)

(2016/C 419/12)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Ledra Advertising Ltd (C-8/15 P), Andreas Eleftheriou (C-9/15 P), Eleni Eleftheriou (C-9/15 P), Lilia Papachristofi (C-9/15 P), Christos Theophilou (C-10/15 P), Eleni Theophilou (C-10/15 P) (представители: А. Paschalides, dikigoros, А. М. Paschalidou, barrister, и М. А. Riza, QC, упълномощен от М. С. Paschalides, solicitor)

Други страни в производството: Европейска комисия (представители: J.-P. Kerpenne и М. Konstantinidis), Европейска централна банка (представители: Laurinavičius и О. Heinz, подпомагани от Н.-G. Kamann, Rechtsanwalt)

Диспозитив

- 1) Отменя определения на Общия съд на Европейския съюз от 10 ноември 2014 г., Ledra Advertising/Комисия и ЕЦБ (T-289/13, EU:T:2014:981), от 10 ноември 2014 г., Eleftheriou и Papachristofi/Комисия и ЕЦБ (T-291/13, непубликувано, EU:T:2014:978) и от 10 ноември 2014 г., Theophilou/Комисия и ЕЦБ (T-293/13, непубликувано, EU:T:2014:979).

- 2) Отхвърля исквете, предявени пред Общия съд по дела T-289/13, T-291/13 и T-293/13.
- 3) *Ledra Advertising Ltd*, г-н *Andreas Eleftheriou*, г-жа *Eleni Eleftheriou*, г-жа *Lilia Papachristofi*, г-н *Christos Theophilou*, г-жа *Eleni Theophilou*, Европейската комисия и Европейската централна банка (ЕЦБ) понасят направените от тях съдебни разноски както в първоинстанционното производство, така и в производството по обжалване.

⁽¹⁾ ОВ С 171, 26.5.2015 г.

Решение на Съда (трети състав) от 22 септември 2016 г. — Европейски парламент/Съвет на Европейския съюз

(Съединени дела C-14/15 и C-116/15) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Полицейско и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Автоматизиран обмен на данни — Регистрация на превозните средства — Дактилоскопични данни — Приложена правна уредба след влизането в сила на Договора от Лисабон — Преходни разпоредби — Правно основание от вторичното право — Разграничение на законодателните актове от мерките за изпълнение — Консултация с Парламента — Инициатива на държава членка или на Европейската комисия — Правила за гласуване)

(2016/C 419/13)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Европейски парламент (представители: F. Drexler, A. Caiola и M. Пенчева)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: M.-M. Joséphidès, K. Michoel и K. Pleśniak)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Федерална република Германия (представители: T. Henze и A. Lippstreu) и Кралство Швеция (представители: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, N. Otte Widgren, E. Karlsson и L. Swedenborg)

Диспозитив

- 1) Отменя Решение 2014/731/ЕС на Съвета от 9 октомври 2014 година относно започването на автоматизиран обмен на данни по отношение на данните за регистрацията на превозните средства в Малта, Решение 2014/743/ЕС на Съвета от 21 октомври 2014 година относно започването на автоматизиран обмен на данни по отношение на данни за регистрацията на превозните средства (VRD) в Кипър, Решение 2014/744/ЕС на Съвета от 21 октомври 2014 година относно започването на автоматизиран обмен на данни по отношение на данни за регистрацията на превозните средства (VRD) в Естония и Решение 2014/911/ЕС на Съвета от 4 декември 2014 година за започване на автоматизиран обмен на данни по отношение на дактилоскопични данни в Латвия.
- 2) Запазва правните последици на решения 2014/731, 2014/743, 2014/744 и 2014/911 до влизането в сила на нови решения, които да ги заменят.

- 3) Осъжда Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноски.
- 4) Федерална република Германия и Кралство Швеция понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 96, 23.3.2015 г.
ОВ С 146, 4.5.2015 г.

Решение на Съда (десети състав) от 14 септември 2016 г. (преюдициално запитване от Juzgado Contencioso-Administrativo nº 4 de Madrid — Испания) — María Elena Pérez López/Servicio Madrileño de Salud (Comunidad de Madrid)

(Дело C-16/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 1999/70/ЕО — Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) — Клаузи 3 — 5 — Последователни срочни трудови договори в сектора на здравеопазването — Мерки за предотвратяване на злоупотребата с последователни срочни трудови правоотношения — Санкции — Преобразуване на трудовото правоотношение — Право на обезщетение)

(2016/C 419/14)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado Contencioso-Administrativo nº 4 de Madrid

Страни в главното производство

Жалбоподател: María Elena Pérez López

Ответник: Servicio Madrileño de Salud (Comunidad de Madrid)

Диспозитив

- 1) Клауза 5, точка 1, буква а) от Рамковото споразумение относно срочната работа, сключено на 18 март 1999 година, което се съдържа в приложението към Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР), трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска прилагането на национална правна уредба като разглежданата в главното производство от органите на съответната държава членка, по такъв начин че:
  - подновяването на последователни срочни трудови договори в публичния сектор на здравеопазването се разглежда като обосновано от „обективни причини“ по смисъла на посочената клауза, поради това че тези договори се основават на законови разпоредби, които позволяват подновяването, за да се осигури изпълнението на определени дейности с временен, конюнктурен или извънреден характер, въпреки че в действителност посочените нужди са постоянни и трайни,
  - не съществува никакво задължение в тежест на компетентната администрация да създаде щатни длъжности, като прекрати трудовите правоотношения на помощния персонал с нормативно установен статут, и на нея ѝ е позволено да попълни създадените щатни длъжности чрез назначаването на „временен“ персонал, така че положението на несигурност на работниците продължава дълготрайно, въпреки че в този сектор е налице структурен недостиг на постоянни работни места за съответната държава членка.
- 2) Клауза 5 от Рамковото споразумение относно срочната работа, което се съдържа в приложението към Директива 1999/70 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска по принцип национално законодателство, което изисква да се прекрати договорното правоотношение на датата, предвидена в срочния договор, и да се изплатят полагаемите се обезщетения, без да се изключва възможността за евентуално ново назначаване, стига това законодателство да не поставя под съмнение целта и полезното действие на това рамково споразумение, което запитващата юрисдикция следва да провери.

- 3) Произнасянето по четвъртия въпрос, поставен от Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 4 de Madrid (административен съд № 4 на Мадрид, Испания), явно не е от компетентността на Съда на Европейския съюз.

⁽¹⁾ ОВ С 96, 23.3.2015 г.

Решение на Съда (втори състав) от 15 септември 2016 г. (преюдициално запитване от College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Нидерландия) — Koninklijke KPN NV и др./Autoriteit Consument en Markt (ACM)

(Дело C-28/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обща регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги — Директива 2002/21/ЕО — Членове 4 и 19 — Национален регулаторен орган — Мерки за хармонизиране — Препоръка 2009/396/ЕО — Правно значение — Директива 2002/19/ЕО — Членове 8 и 13 — Оператор, определен като разполагащ със значително влияние на даден пазар — Задължения, наложени от национален регулаторен орган — Контрол на цените и задължения, свързани със системата за отчитане на разходите — Тарифи за приключване на телефонни разговори във фиксирана и в мобилна мрежа — Обхват на контрола, който националните юрисдикции могат да упражняват върху решенията на националните регулаторни органи)

(2016/C 419/15)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Koninklijke KPN NV, KPN BV, T-Mobile Netherlands BV, Tele2 Nederland BV, Ziggo BV, Vodafone Libertel BV, Ziggo Services BV, по-рано UPC Nederland BV, Ziggo Zakelijk Services BV, по-рано UPC Business BV

Отговорник: Autoriteit Consument en Markt (ACM)

Диспозитив

- 1) Член 4, параграф 1 от Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги („Рамковата“ директива), изменена с Директива 2009/140/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 година, във връзка с членове 8 и 13 от Директива 2002/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно достъпа до електронни съобщителни мрежи и тяхната инфраструктура и взаимосвързаността между тях („Директива за достъпа“), изменена с Директива 2009/140, трябва да се тълкува в смисъл, че национална юрисдикция, сезирана със спор относно законосъобразността на наложено от национален регулаторен орган ценово задължение за доставка на услуги за терминиране на фиксирани и мобилни повиквания, може да се отклони от Препоръка 2009/396/ЕО на Колисията от 7 май 2009 година относно подхода за регулиране на цените за терминиране на фиксирани и мобилна връзка в ЕС, в която моделът за отчитане на разходите, наречен „BULRIC strict“ (Bottom-Up Long-Run Incremental Costs) е препоръчан като подходяща мярка за регулиране на цените на пазара за терминиране на повиквания, само ако счита, че съображения, свързани с фактическите обстоятелства по делото, по-конкретно характерните особености на пазара на въпросната държава членка, налагат това.
- 2) Правото на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че национална юрисдикция, сезирана със спор относно законосъобразността на наложено от национален регулаторен орган ценово задължение за доставка на услуги за терминиране на фиксирани и мобилни повиквания, може да преценява пропорционалността на това задължение с оглед на целите, посочени в член 8 от Директива 2002/21, изменена с Директива 2009/140, както и в член 13 от Директива 2002/19, изменена с Директива 2009/140, и да вземе предвид факта, че това задължение цели да насърчава интересите на крайните ползватели на пазар на дребно, който не попада в обхвата на регулиране.

Когато упражнява съдебен контрол над решение на национален регулаторен орган, националната юрисдикция не може да изисква от този орган да доказва, че посоченото задължение действително осъществява целите, посочени в член 8 от Директива 2002/21, изменена с Директива 2009/140.

⁽¹⁾ ОВ С 138, 27.4.2015 г.

Решение на Съда (осми състав) от 22 септември 2016 г. (преюдициално запитване от *Gerechtshof Amsterdam* — Нидерландия) — *Kawasaki Motors Europe NV/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane*

(Дело C-91/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Преценка на валидността — Регламент (ЕО) № 1051/2009 — Обща титническа тарифа — Тарифно класиране — Колбинирана номенклатура — Позиция 8701 — Трактори — Подпозиции 8701 90 11 до 8701 90 39 — Селскостопански трактори и горски трактори, колесни (с изключение на зеленчуково-градинарските трактори), нови — Леки четириколесни превозни средства с повишена проходимост, предназначени да бъдат използвани като трактори)

(2016/С 419/16)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Gerechtshof Amsterdam

Страни в главното производство

Жалбоподател: *Kawasaki Motors Europe NV*

Отговорник: *Inspecteur van de Belastingdienst/Douane*

Диспозитив

Точка 2 от приложението към Регламент (ЕО) № 1051/2009 на Комисията от 3 ноември 2009 година относно класирането на определени стоки в Колбинираната номенклатура е невалидна, доколкото класира описаното в нея превозно средство в подпозиция 8107 90 90 от тази колбинирана номенклатура, изменена с Регламент (ЕС) № 948/2009 на Комисията от 30 септември 2009 г., а не в подпозиция от 8701 90 11 до 8701 90 39 от посочената колбинирана номенклатура, съответстваща на мощността на двигателя на превозното средство.

⁽¹⁾ ОВ С 146, 4.5.2015 г.

Решение на Съда (голям състав) от 20 септември 2016 г. — *Konstantinos Mallis (C-105/15 P)*, *Elli Konstantinou Malli (C-105/15 P)*, *Tameio Pronoias Prosopikou Trapezis Kuprou (C-106/15 P)*, *Petros Chatzithoma (C-107/15 P)*, *Elenitsa Chatzithoma (C-107/15 P)*, *Lella Chatziioannou (C-108/15 P)*, *Marinos Nikolaou (C-109/15 P)*/Европейска комисия, Европейска централна банка

(Съединени дела C-105/15 P—C-109/15 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Програма за подкрепа за стабилност на Република Кипър — Декларация на Еврогрупата по-специално относно реструктурирането на банковия сектор в Кипър — Жалба за отмяна)

(2016/С 419/17)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподатели: *Konstantinos Mallis (C-105/15 P)*, *Elli Konstantinou Malli (C-105/15 P)*, *Tameio Pronoias Prosopikou Trapezis Kuprou (C-106/15 P)*, *Petros Chatzithoma (C-107/15 P)*, *Elenitsa Chatzithoma (C-107/15 P)*, *Lella Chatziioannou (C-108/15 P)*, *Marinos Nikolaou (C-109/15 P)* (представители: *Efstathiou, K. Efstathiou* и *K. Liasidou, dikigoroi*)

Други страни в производството: Европейска комисия (представители: J.-P. Kerpenne и M. Konstantinidis), Европейска централна банка (представители: A. Koutsoukou, O. Heinz и K. Laurinavičius, подпомагани от H.-G. Kamann, Rechtsanwalt)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбите по дела C-105/15 P—C-109/15 P.
- 2) Осъжда г-н Konstantinos Mallis, г-жа Elli Konstantinou Malli, Tameio Pronoias Prosopikou Trapezis Kuprou, г-н Petros Chatzithoma, г-жа Elenitsa Chatzithoma, г-жа Lella Chatziioannou и г-н Marinos Nikolaou да заплатят съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 178, 1.6.2015 г.

Решение на Съда (втори състав) от 22 септември 2016 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Microsoft Mobile Sales International Oy, по-рано Nokia Italia SpA и др./ Ministero per i beni e le attività culturali (MiBAC) и др.

(Дело C-110/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Сближаване на законодателствата — Интелектуална собственост — Авторско право и сродни права — Директива 2001/29/ЕО — Изключително право на възпроизвеждане — Изключения и ограничения — Член 5, параграф 2, буква б) — Изключение за копиране за лично ползване — Справедливо обезщетение — Сключване на частноправни споразумения за определяне на критериите за освобождаване от събирането на справедливо обезщетение — Възстановяване на обезщетението, което може да бъде искано само от крайния ползвател)

(2016/C 419/18)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Microsoft Mobile Sales International Oy, по-рано Nokia Italia SpA, Hewlett-Packard Italiana srl, Telecom Italia SpA, Samsung Electronics Italia SpA, Dell SpA, Fastweb SpA, Sony Mobile Communications Italy SpA, Wind Telecomunicazioni SpA

Ответници: Ministero per i beni e le attività culturali (MiBAC), Società italiana degli autori ed editori (SIAE), Istituto per la tutela dei diritti degli artisti interpreti esecutori (IMAIE), в ликвидация, Associazione nazionale industrie cinematografiche audiovisive e multimediali (Anica), Associazione produttori televisivi (Apt)

в присъствието на: Assotelecomunicazioni (Asstel), Vodafone Omnitel NV, H3G SpA, Movimento Difesa del Cittadino, Assoutenti, Adiconsum, Cittadinanza Attiva, Altroconsumo

Диспозитив

Правото на Европейския съюз, в частност член 5, параграф 2, буква б) от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, според която, от една страна, условие за освобождаване от плащането на таксата при копиране за лично ползване на производителите и вносителите на апаратура и на носители — предназначени за употреба, явно различна от копирането за лично ползване — е сключването на споразумения между образувание, което има законоустановен монопол върху представителството на интересите на авторите на произведения, и лицата, задължени да плащат обезщетението, или техните професионални организации, а от друга страна, възстановяването на такава такса, когато е недължимо платена, може да се иска само от крайния ползвател на апаратурата и носителите.

⁽¹⁾ ОВ С 178, 1.6.2015 г.

Решение на Съда (трети състав) от 22 септември 2016 г. (преюдициално запитване от Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Германия) — Breitsamer und Ulrich GmbH & Co. KG/Landeshauptstadt München

(Дело C-113/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 2000/13/ЕО — Етикетирание и представяне на храни — Член 1, параграф 3, буква б) — Понятието „предварително опакована храна“ — Член 2 — Осведомяване и защита на потребителите — Член 3, параграф 1, точка 8 — Място на произход или място, от което идва храната — Член 13, параграф 1 — Етикетирание на предварително опаковани храни — Член 13, параграф 4 — Опаковки или контейнери, чиято най-голяма повърхност е с площ по-малка от 10 cm² — Директива 2001/110/ЕО — Член 2, точка 4 — Посочване на страната или страните на произход на меда — Порционни опаковки с мед, които са опаковани в общи кашони, доставяни на заведения за обществено хранене — Порционни опаковки, които се продават поотделно или се предлагат на крайния потребител към предварително приготвени ястия, заплащани общо — Обозначаване на страната или страните на произход на този мед)

(2016/C 419/19)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Breitsamer und Ulrich GmbH & Co. KG

Ответник: Landeshauptstadt München

в присъствието на: Landesanstalt für Ernährung und Lebensmittelsicherheit Bayern

Диспозитив

Член 1, параграф 3, буква б) от Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 март 2000 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно етикетирането, представянето и рекламата на храните трябва да тълкува в смисъл, че всяка от порционните опаковки с мед, които са с формата на затворени със запечатано алуминиево покритие капсули и са опаковани в доставяни на заведения за обществено хранене общи кашони, представлява „предварително опакована храна“, когато тези заведения продават споменатите опаковки поотделно или ги предлагат на крайния потребител към предварително приготвени ястия, заплащани общо.

⁽¹⁾ ОВ С 198, 15.6.2015 г.

Решение на Съда (десети състав) от 21 септември 2016 г. — Европейска комисия/Кралство Испания

(Дело C-139/15 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Кохезионен фонд — Намаляване на финансовата помощ — Процедура по приемане на решения от Европейската комисия — Наличие на срок — Неспазване на определения срок — Последници)

(2016/C 419/20)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: S. Pardo Quintillán и D. Recchia)

Друга страна в производството: Кралство Испания (представител: A. Rubio González)

Встъпила страна в подкрепа на Кралство Испания: Кралство Нидерландия (представители: В. Коорман и М. Vulterman)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разноски.
- 3) Кралство Нидерландия понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 155, 11.5.2015 г.

Решение на Съда (десети състав) от 21 септември 2016 г. — Европейска комисия/Кралство Испания

(Дело C-140/15 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Кохезионен фонд — Налягане на финансовата помощ — Процедура по приетане на решения от Европейската комисия — Наличие на срок — Неспазване на определения срок — Последици)

(2016/C 419/21)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: S. Pardo Quintillán и D. Recchia)

Друга страна в производството: Кралство Испания (представител: A. Rubio González)

Встъпила страна в подкрепа на Кралство Испания: Кралство Нидерландия (представители: В. Коорман и М. Vulterman)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разноски.
- 3) Кралство Нидерландия понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 155, 11.5.2015 г.

Решение на Съда (десети състав) от 14 септември 2016 г. (преюдициални запитвания от Tribunal Superior de Justicia del País Vasco — Испания) — Florentina Martínez Andrés/Servicio Vasco de Salud (C-184/15), Juan Carlos Castrejana López/Ayuntamiento de Vitoria (C-197/15)

(Съединени дела C-184/15 и C-197/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 1999/70/ЕО — Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) — Клаузи 5 и 8 — Използване на последователни срочни трудови договори — Мерки за предотвратяване на злоупотребата с последователни срочни трудови договори или правоотношения — Санкции — Трансфортиране на срочно трудово правоотношение в „правоотношение по трудов договор с неопределена продължителност, който не води до постоянно назначение“ — Принцип на ефективност)

(2016/C 419/22)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Florentina Martínez Andrés (C-184/15), Juan Carlos Castrejana López (C-197/15)

Ответници: Servicio Vasco de Salud (C-184/15), Ayuntamiento de Vitoria (C-197/15)

Диспозитив

- 1) Клауза 5, точка 1 от Рамковото споразумение относно срочната работа, сключено на 18 март 1999 година, съдържащо се в приложението към Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска националните юрисдикции на съответната държава членка да прилагат национална правна уредба като разглежданата в главното производство така, че в случай на злоупотреба при използването на последователни срочни трудови договори на лицата, които са наети в администрацията въз основа на трудов договор и спрямо които се прилагат правилата на трудовото право, се предоставя право на запазване на трудовото правоотношение, но такова право по принцип не се признава на назначения в администрацията въз основа на административното право персонал, освен ако в националния правен ред не съществува друга ефикасна мярка, за да се санкционира такава злоупотреба спрямо този персонал, което националната юрисдикция следва да провери.
- 2) Разпоредбите на Рамковото споразумение относно срочната работа, съдържащо се в приложението към Директива 1999/70, във връзка с принципа на ефективност, трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национални процесуални правила, които задължават работника на срочен трудов договор да предави нов иск за определянето на подходяща санкция, когато съдебен орган е констатирал злоупотреба с последователни срочни трудови договори, доколкото от това произтичат процесуални пречки за работника от гледна точка по-специално на разходите, продължителността и правилата за представителство, които могат да направят изключително трудно упражняването на правата, предоставени му от правния ред на Съюза.

⁽¹⁾ ОВ С 236, 20.7.2015 г.

Решение на Съда (шести състав) от 21 септември 2016 г. (преюдициално запитване от Hof van beroep te Brussel — Белгия) — Наказателно производство срещу Etablissements Fr. Colruyt NV

(Дело C-221/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 2011/64/ЕС — Член 15, параграф 1 — Свободно определяне от производителите и вносителите на максималните продажни цени на изделията от обработен тютюн — Национална правна уредба, която забранява продажбата на подобни изделия от търговците на дребно на цени, които са по-ниски от изписаните върху акцизния бандерол — Свободно движение на стоки — Член 34 ДФЕС — Условия за продажба — Член 101 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС)

(2016/C 419/23)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hof van beroep te Brussel

Страна в главното производство

Etablissements Fr. Colruyt NV

Диспозитив

- 1) Член 15, параграф 1 от Директива 2011/64/ЕС на Съвета от 21 юни 2011 година относно структурата и ставките на акциза върху обработен тютюн трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която забранява на търговците на дребно да продават тютюневи изделия на единична цена, по-ниска от посочената от производителя или вносителя цена върху акцизния бандерол, с който са облепени тези изделия, доколкото тази цена е била свободно определена от производителя или вносителя.
- 2) Член 34 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която забранява на търговците на дребно да продават тютюневи изделия на единична цена, по-ниска от посочената от производителя или вносителя цена върху акцизния бандерол, с който са облепени тези изделия, доколкото тази цена е била свободно определена от вносителя.
- 3) Член 101 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която забранява на търговците на дребно да продават тютюневи изделия на единична цена, по-ниска от посочената от производителя или вносителя цена върху акцизния бандерол, с който са облепени тези изделия.

⁽¹⁾ ОВ С 262, 10.8.2015 г.

Решение на Съда (втори състав) от 22 септември 2016 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Düsseldorf — Германия) — combit Software GmbH/Commit Business Solutions Ltd

(Дело C-223/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Марка на Европейския съюз — Единен характер — Установяване на вероятност от объркване само за част от територията на Съюза — Териториален обхват на забраната, предвидена в член 102 от посочения регламент)

(2016/C 419/24)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Жалбоподател: combit Software GmbH

Ответник: Commit Business Solutions Ltd

Диспозитив

Член 1, параграф 2, член 9, параграф 1, буква б) и член 102, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Европейския съюз следва да се тълкуват в смисъл, че когато съд за марките на Европейския съюз установи, че използването на даден знак създава вероятност от объркване с марка на Европейския съюз в една част от територията на Европейския съюз, като същевременно не създава такава вероятност от объркване в друга част от същата територия, този съд трябва да приеме, че е налице нарушение на предоставеното от тази марка изключително право, като разпреди преустановяване на посоченото използване за цялата територия на Европейския съюз, но изключи частта от тази територия, за която не е установено наличие на вероятност от объркване.

⁽¹⁾ ОВ С 294, 7.9.2015 г.

Решение на Съда (десети състав) от 21 септември 2016 г. (преюдициално запитване от Vrederecht te Ieper — Белгия) — Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV/Gregory Demey

(Дело C-261/15) ⁽¹⁾

(Железопътен транспорт — Регламент (ЕО) № 1371/2007 — Права и задължения на пътниците — Липса на документ за превоз — Неотстраняване на нередовностите в срок — Престъпление)

(2016/С 419/25)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Vrederecht te Ieper

Страни в главното производство

Ищец: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV

Ответник: Gregory Demey

Диспозитив

Член 6, параграф 2, последно изречение от допълнение А към Конвенцията за международни железопътни превози (COTIF) от 9 май 1980 г., изменена с Протокола за изменение на Конвенцията за международни железопътни превози от 3 юни 1999 г., от приложение I към Регламент (ЕО) № 1371/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 година относно правата и задълженията на пътниците, използващи железопътен транспорт, трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национални разпоредби, които предвиждат, че лице, което извършва пътуване с влак, без да притежава документ за превоз за тази цел, и което не е отстранило нередовностите на положението си в предвидените от тези разпоредби срокове, няма договорно правоотношение с железопътното предприятие.

⁽¹⁾ ОВ С 270, 17.8.2015 г.

Решение на Съда (седми състав) от 21 септември 2016 г. — Европейска комисия/Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия

(Дело C-304/15) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2001/80/ЕО — Член 4, параграф 3 — Приложение VI, част А — Ограничаване на емисиите на определени замърсители във въздуха, изпускани от големи горивни инсталации — Прилагане — Електроцентрала „Aberthaw“)

(2016/C 419/26)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: K. Mifsud-Bonnici и С. Петрова)

Ответник: Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: J. Kraehling и L. Christie, подпомагани от G. Facenna, QC)

Диспозитив

- 1) Като не е приложило правилно Директива 2001/80/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2001 година за ограничаване на емисиите на определени замърсители във въздуха, изпускани от големи горивни инсталации, по отношение на електроцентрала „Aberthaw“ (Обединено кралство), Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия не е изпълнило задълженията си по член 4, параграф 3 от посочената директива във връзка с приложение VI, част А от нея.
- 2) Осъжда Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 302, 14.9.2015 г.

Решение на Съда (осми състав) от 15 септември 2016 г. (преюдициално запитване от Bundesfinanzhof — Германия) — Landkreis Potsdam-Mittelmark/Finanzamt Brandenburg

(Дело C-400/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност — Шеста директива 77/388/ЕИО — Право на приспадане — Решение 2004/817/ЕО — Правна уредба на държава членка — Разходи за стоки и услуги — Използване на тези стоки и услуги над 90 % от общото използване за нужди, различни от икономическата дейност — Изключване на правото на приспадане)

(2016/C 419/27)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Landkreis Potsdam-Mittelmark

Ответник: Finanzamt Brandenburg

Диспозитив

Член 1 от Решение 2004/817/ЕО на Съвета от 19 ноември 2004 година за разрешаване на Германия да прилага дерогация от член 17 от Шеста директива 77/388/ЕИО за хармонизиране на правните разпоредби на държавите членки относно данъците върху оборота, трябва да се тълкува в смисъл, че не е приложим към положение, в което предприятие придобива стоки и услуги, които използва над 90 % за икономически дейности, които не попадат в приложното поле на данъка върху добавената стойност.

⁽¹⁾ ОВ С 363, 3.11.2015 г.

Решение на Съда (осми състав) от 22 септември 2016 г. — Pensa Pharma, SA/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост, Ferring BV, Farmaceutisk Laboratorium Ferring A/S

(Дело C-442/15 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Марка на Европейския съюз — Словна марка „PENSA PHARMA“ — Фигуративна марка „pensa“ — Искания за обявяване на недействителност от страна на притежателите на словните марки „pentasa“ — Обявяване на недействителност — Производство пред EUIPO — Изменение на предмета на спора — Ново основание пред Общия съд)

(2016/C 419/28)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Pensa Pharma, SA (представители: R. Kunze и G. Würtenberger, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: J. Crespo Carrillo), Ferring BV, Farmaceutisk Laboratorium Ferring A/S (представители: I. Fowler, solicitor, и D. Slopek, Rechtsanwalt)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Pensa Pharma SA да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 414, 14.12.2015 г.

Решение на Съда (шести състав) от 21 септември 2016 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht Baden-Württemberg — Германия) — Peter Radgen, Lilian Radgen/Finanzamt Ettlingen

(Дело C-478/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Споразумение между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Конфедерация Швейцария, от друга страна, относно свободното движение на хора — Равно третиране — Данък върху доходите — Освобождаване на приходи от упражняването на допълнителна преподавателска дейност в полза на публичноправно юридическо лице със седалище в държава — членка на Европейския съюз, или в държава, спрямо която се прилага Споразумението за Европейското икономическо пространство от 2 май 1992 г. — Законодателство на държава членка, което изключва от освобождаването доходите от такава дейност, упражнявана в полза на публичноправно юридическо лице със седалище в Швейцария)

(2016/C 419/29)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Baden-Württemberg

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Peter Radgen, Lilian Radgen

Ответник: Finanzamt Ettlingen

Диспозитив

Разпоредбите на Споразумението между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Конфедерация Швейцария, от друга страна, относно свободното движение на хора, подписано на 21 юни 1999 г. в Люксембург, отнасящи се до равното третиране на заетите лица, трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат законодателство на държава членка като разглежданото в главното производство, което не предоставя на неограничено задължен за данъка върху доходите гражданин — местно лице, упражнил правото си на свободно движение, за да осъществява допълнителна преподавателска дейност като заето лице в полза на публичноправно юридическо лице, установено в Швейцария, възможност за освобождаване от данъка във връзка с доходите, получени от тази дейност като заето лице, докато такова освобождаване щеше да бъде предоставено, ако посочената дейност бе извършвана в полза на публичноправно юридическо лице, установено в тази държава членка, в друга държава — членка на Европейския съюз, или в друга държава, спрямо която се прилага Споразумението за Европейското икономическо пространство от 2 май 1992 г.

⁽¹⁾ ОВ С 16, 18.1.2016 г.

Решение на Съда (шести състав) от 14 септември 2016 г. — Ori Martin SA (C-490/15 P), Siderurgica Latina Martin SpA (SLM) (C-505/15 P)/Европейска комисия

(Съединени дела C-490/15 P и C-505/15 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Конкуренция — Картели — Европейски пазар на стоманата за предварително налягане — Глоби — Изчисляване на размера на глобите — Регламент (ЕО) № 1/2003 — Член 23, параграф 2 — Презумпция за действителното упражняване на решаващо влияние от дружеството майка върху дъщерното дружество — Насоки относно метода за определяне на размера на глобите от 2006 г. — Принцип за недопускане на прилагане с обратна сила — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 47 — Право на ефективни правни средства за защита в разумен срок — Харта на основните права — Член 41 — Право на разглеждане на делата в разумен срок)

(2016/C 419/30)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподатели: Ori Martin SA (C-490/15 P), Siderurgica Latina Martin SpA (SLM) (C-505/15 P) (представители: G. Belotti и P. Ziotti, avvocati)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: V. Bottka, G. Conte и P. Rossi)

Диспозитив

1) Отхвърля жалбите по дела C-490/15 P и C-505/15 P.

2) Осъжда Ori Martin SA да заплати съдебните разноски по дело C-490/15 P.

3) Осъжда *Siderurgica Latina Martin SpA (SLM)* да заплати съдебните разноски по дело C-505/15 P.

⁽¹⁾ ОВ С 406, 7.12.2015 г.

Решение на Съда (шести състав) от 14 септември 2016 г. — *Trafilerie Meridionali SpA*/Европейска комисия

(Дело C-519/15 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Конкуренция — Картели — Европейски пазар на стоманата за предварително налягане — Глоби — Изчисляване на размера на глобите — Насоки относно метода за определяне на размера на глобите от 2006 г. — Точка 35 — Правомощие за пълнен съдебен контрол — Задължение за мотивиране — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 47 — Право на ефективни правни средства за защита в разумен срок)

(2016/C 419/31)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: *Trafilerie Meridionali SpA* (представители: P. Ferrari и G. Lamicela, avvocati)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: V. Bottka, G. Conte и P. Rossi)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда *Trafilerie Meridionali SpA* да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 406, 7.12.2015 г.

Решение на Съда (седми състав) от 22 септември 2016 г. — *National Iranian Oil Company PTE Ltd (NIOC)* и др./Съвет на Европейския съюз

(Дело C-595/15 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Ограничителни мерки, взети срещу Ислямска република Иран — Списък на лицата и образуванията, чиито финансови средства и икономически ресурси се замразяват — Регламент за изпълнение (ЕС) № 945/2012 — Правно основание — Понятие за свързано образувание)

(2016/C 419/32)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: *National Iranian Oil Company PTE Ltd (NIOC)*, *National Iranian Oil Company International Affairs Ltd (NIOC International Affairs)*, *Iran Fuel Conservation Organization (IFCO)*, *Karoon Oil & Gas Production Co.*, *Petroleum Engineering & Development Co. (PEDEC)*, *Khazar Exploration and Production Co. (KEPCO)*, *National Iranian Drilling Co. (NIDC)*, *South Zagros Oil & Gas Production Co.*, *Maroun Oil & Gas Co.*, *Masjed-Soleyman Oil & Gas Co. (MOGC)*, *Gachsaran Oil & Gas Co.*, *Aghajari Oil & Gas Production Co. (AOGPC)*, *Arvandan Oil & Gas Co. (AOGC)*, *West Oil & Gas Production Co.*, *East Oil & Gas Production Co. (EOGPC)*, *Iranian Oil Terminals Co. (IOTC)*, *Pars Special Economic Energy Zone (PSEEZ)* (представител: J.-M. Thouvenin, avocat)

Друга страна в производството: Съвет на Европейския съюз (представители: V. Piessevaux и M. Bishop)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) *National Iranian Oil Company PTE Ltd (NIOC), National Iranian Oil Company International Affairs Ltd (NIOC International Affairs), Iran Fuel Conservation Organization (IFCO), Karoon Oil & Gas Production Co., Petroleum Engineering & Development Co. (PEDEC), Khazar Exploration and Production Co. (KEPCO), National Iranian Drilling Co. (NIDC), South Zagros Oil & Gas Production Co., Maroun Oil & Gas Co., Masjed-Soleyman Oil & Gas Co. (MOGC), Gachsaran Oil & Gas Co., Aghajari Oil & Gas Production Co. (AOGPC), Arvandan Oil & Gas Co. (AOGC), West Oil & Gas Production Co., East Oil & Gas Production Co. (EOGPC), Iranian Oil Terminals Co. (IOTC) и Pars Special Economic Energy Zone (PSEEZ)* понасят направените от тях съдебни разnosки, както и тези на Съвета на Европейския съюз.

⁽¹⁾ ОВ С 59, 15.2.2016 г.

Жалба, подадена на 1 март 2016 г. от Anastasia-Soultana Gaki срещу определението, постановено от Общия съд (девети състав) на 16 декември 2015 г. по дело T-547/15, Anastasia-Soultana Gaki/ Европейска комисия

(Дело C-130/16 P)

(2016/C 419/33)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Anastasia-Soultana Gaki (представител: A. Heinen, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Европейска комисия

С определение от 22 септември 2016 г. Съдът на Европейския съюз (десети състав) отхвърли жалбата и постанови жалбоподателят да понесе направените от него съдебни разnosки.

Преюдициално запитване от Landgerichts Frankfurt am Main (Германия), постъпило на 14 юли 2016 г. — FMS Wertmanagement AöR/Heta Asset Resolution AG

(Дело C-394/16)

(2016/C 419/34)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Frankfurt am Main

Страни в главното производство

Ищец: FMS Wertmanagement AöR

Ответник: Heta Asset Resolution AG

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли Директива 2014/59/ЕС ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници, по-специално член 1, параграф 1 и член 2, параграф 1, точки 2 и 23 от нея във връзка с член 4, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 ⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници, да се тълкува в смисъл, че в приложното поле попада и структура за ликвидация (дружество за ликвидация), която към датата на влизане в сила на Директива 2014/59/ЕС на 2 юли 2014 г. все още е била кредитна институция съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 (т.нар. „институция по смисъла на Регламента за капиталовите изисквания“ или „институция по РКИ“), но е загубила това качество преди изтичането на срока за транспониране на Директива 2014/59/ЕС в националното право на 31 декември 2014 г. и вече не притежава лиценз за извършване на банкова дейност, издаден в съответствие с банковото право, а само въз основа на упълномощаване с федерален закон може да извършва (банкова) дейност, насочена единствено към ликвидационното управление на портфейла?

- 2) Трябва ли Директива 2014/59/ЕС, по-специално член 43, параграф 2, буква б) и член 37, параграф 6 от нея, да се тълкува в смисъл, че мярка, съответстваща на инструмента за споделяне на загуби, предвиден в член 43 от Директива 2014/59/ЕС, попада в нейното материално приложно поле и когато в резултат на национална разпоредба на държавата членка по произход тази мярка се прилага в случай, когато вече няма реална вероятност за възстановяване на жизнеспособността на структурата за ликвидация, която е продала продължаващите да извършват дейност нейни части още след влизането в сила на Директива 2014/59/ЕС на 2 юли 2014 г., но преди изтичането на срока за транспониране на 31 декември 2014 г., а и когато значими за системата услуги не се прехвърлят към мостова институция и освен това никакви други активи на институцията вече не се продават или прехвърлят, а тази структура за ликвидация служи единствено за управлението на активи, права и задължения с цел организирана, активна и възможно най-добра реализация на тези отделни активи, права и задължения (ликвидационно управление на портфейл)?
- 3) Трябва ли член 3, параграф 2 от Директива 2001/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно оздравяването и ликвидацията на кредитни институции ⁽³⁾ (в редакцията ѝ след приемането на член 117 от Директива 2014/59/ЕС) да се тълкува в смисъл, че разпоредено от административен орган на държавата членка по произход на структура за ликвидация намаляване на размера на задълженията на структурата за ликвидация, които се уреждат от националното право на друга държава, както и намаляването на лихвата по задължения и разсрочването на задължения произвеждат неограничено действие без допълнителни формалности в държавата членка, от чието право се уреждат задълженията и в която се намира главното управление на засегнатия кредитор, или това изисква структурата за ликвидация (дружество за ликвидация) да попада в персоналното приложно поле на Директива 2014/59/ЕС (по смисъла на първия преюдициален въпрос), а разпоредената мярка — в материалното приложно поле на Директива 2014/59/ЕС?

Изразът „произвежда пълно действие без допълнителни формалности“ означава ли, че юрисдикцията на държава членка, която трябва да се произнесе в съответствие с приложимото по отношение на задълженията право относно признаването на мерките, разпоредени въз основа на правото на държавата членка по произход, няма правомощие да прецени съвместимостта на посочените по-горе мерки с Директива 2014/59/ЕС?

- ⁽¹⁾ Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 2014 г., стр. 190).
- ⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 2013 г., стр. 1).
- ⁽³⁾ Директива 2001/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 април 2001 година относно оздравяването и ликвидацията на кредитни институции (ОВ L 125, стр. 15; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 4, стр. 34).

Преюдициално запитване от Oberlandesgerichts Düsseldorf (Германия), постъпило на 15 юли 2016 г. — DOCERAM GmbH/CeramTec GmbH

(Дело C-395/16)

(2016/C 419/35)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Жалбоподател: DOCERAM GmbH

Ответник: CeramTec GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Налице ли е техническа обусловеност, която изключва закрилата на промишления дизайн по смисъла на член 8, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета от 12 декември 2001 година относно промишления дизайн на Общността ⁽¹⁾ и в случая, когато творческият принос към външния изглед няма никакво значение за продуктивния дизайн, а единственият определящ фактор за дизайна е (техническата) функционалност?
- 2) Ако Съдът отговори утвърдително на първия въпрос:

От каква гледна точка следва да се прецени дали отделните структурни характеристики на един продукт са били избрани само от съображения за функционалност. От значение ли е погледът на „обективен наблюдател“ и ако да, как следва да се дефинира той?

⁽¹⁾ ОВ L 3, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 70.

—————

Преюдициално запитване от Bundesarbeitsgericht (Германия), постъпило на 27 юли 2016 г. — Vera Egenberger/Evangelisches Werk für Diakonie und Entwicklung e.V.

(Дело C-414/16)

(2016/C 419/36)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesarbeitsgericht

Страни в главното производство

Ищец: Vera Egenberger

Ответник: Evangelisches Werk für Diakonie und Entwicklung e.V.

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 4, параграф 2 от Директива 2000/78/ЕО ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че работодател като ответника в настоящия случай — съответно църквата спрямо работодателя — може самостоятелно да определя със задължителна сила дали поради характера на професионалните дейности или в контекста, в който те се упражняват, определена религия на кандидат за работа съставлява основно, законосъобразно и оправдано професионално изискване, като се отчита характерът на организацията работодател?
- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос:

В правен спор като настоящия трябва ли да се остави без приложение разпоредба на националното право, както в случая член 9, параграф 1, първо предложение от AGG [Allgemeines Gleichbehandlungsgesetz (Общ закон за равното третиране)], съгласно която разлика в третирането, основаваща се на религия при наемане на работа от религиозни общности и подчинените им организации, е допустима, когато изповядването на дадена религия съставлява оправдано професионално изискване, като се отчита разбирането на съответната религиозна общност за собствената ѝ идентичност с оглед на правото ѝ на самоопределяне?

3) При отрицателен отговор на първия въпрос, освен това:

Какви изисквания следва да се поставят към характера на професионалните дейности или към контекста, в който те се упражняват, така че да съставляват основно, законосъобразно и оправдано професионално изискване, отчитайки характера на организацията работодател съгласно член 4, параграф 2 от Директива 2000/78/ЕО?

⁽¹⁾ Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите, (ОВ L 303, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7).

Жалба, подадена на 28 юли 2016 г. от mobile.de GmbH, по-рано mobile.international GmbH, срещу решението на Общия съд (осми състав), постановено на 12 май 2016 г. по съединени дела T-322/14 и T-325/14 — mobile.international/EUIPO — Резон

(Дело C-418/16 P)

(2016/C 419/37)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: mobile.de GmbH, по-рано mobile.international GmbH (представител: T. Lührig, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост, „Резон“ ООД

Искания на жалбоподателя

- да бъде отменено решението на осми състав на Общия съд от 12 май 2016 г. по съединени дела T-322/14 и T-325/14, и
- да бъде осъдена Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Обжалваното решение нарушавало член 57, параграф 2 от Регламент № 207/2009 ⁽¹⁾ във връзка с правило 22, параграф 2 и правило 40, параграф 6 от Регламент № 2868/95 ⁽²⁾, тъй като противно на общопризнатите тълкувателни принципи на юридическата методология това решение тълкувало установеното понятие „доказване на използването“ по член 57, параграф 2 от Регламент № 207/2009 по различен начин от този, който следвал от правило 22, параграф 2 и от правило 40, параграф 6 от Регламент № 207/2009. Различното тълкуване на едни и същи термини, използвани в Регламент № 207/2009 и в Регламент № 2868/95, било несъвместимо с принципите на правна сигурност и яснота. Освен това Общият съд погрешно приел, че правило 40, параграф 6 и правило 22, параграф 2 от Регламент № 2868/95 изключвали възможността за по-късно представяне на доказателства за използването в рамките на процедурата по заличаване, а EUIPO не разполагала с право на преценка в това отношение. Член 57, параграф 1 от Регламент № 207/2009 не бил приложим, а и EUIPO не се позовавала на него, поради което решението на апелативния състав и решението на Общия съд не могли да се основат на това.

Обжалваното решение нарушавало също така и член 76, параграф 2 от Регламент № 207/2009, тъй като Общият съд допуснал грешка в правоприлагането, като приел, че е приложим член 76, параграф 2 от Регламент № 207/2009, независимо че това прилагане в производството по обявяване на недействителност противоречало на правило 40, параграф 6 и на правило 22, параграф 2 от Регламент № 2868/95 вследствие на систематичното тълкуване на правило 50, параграф 1, трета алинея от Регламент № 2868/95. Освен това не били налице предпоставките по член 76, параграф 2 от Регламент № 207/2009, тъй като в хода на цялото производство встъпилата страна не изложила обоснована причина за късното представяне на фактурите, с които разполагала още от самото начало. По този начин Общият съд приложил неправилно член 76, параграф 2 от Регламент № 207/2009, тъй като етапът на производството и съпътстващите обстоятелства изключвали възможността да се вземат предвид представените доказателства. Освен това Общият съд подправил определени факти, тъй като изложил погрешно фактическата обстановка, така че, що се отнася до представените фактури пред въззивната инстанция, не ставало въпрос за „допълващи“ или „уточняващи“ доказателствени средства.

Общият съд не разгледал нито фонетичните, нито концептуалните различия при фактически използваните знаци и основал изводите си като цяло не на общото впечатление, а единствено на отделни техни съставни части, поради което приложил погрешно член 15, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009.

Общият съд взел предвид очевидно ирелевантни доказателства, независимо че те не били датирани или били представени след относимия срок. По този начин била допусната грешка при прилагане на член 57, параграф 2 от Регламент № 207/2009 във връзка с правило 22, параграфи 3 и 4 от Регламент № 2868/95.

Допускайки грешка при прилагането на правото, Общият съд приел, че възражението за наличие на злоупотреба с право не следвало да бъде разглеждано. Общият съд въобще не разгледал възражението за погасяване.

Накрая обжалваното съдебно решение нарушавало член 64, параграф 1 от Регламент № 207/2009, тъй като Общият съд неправилно приел, че като последица апелативният състав следвало да отмени решението на отдела по заличаване единствено за услугите „реклама във връзка с автомобили“, като решението в тази му част следвало да бъде върнато за ново разглеждане на отдела по заличаване, а по отношение на останалата част трябвало окончателно да бъде прието, че са използвани недоказани услуги, като отхвърлянето на част от исканията за заличаване поради недоказване на използването следвало да бъде посочено в диспозитива на съдебното решение, който можел да породи сила на пресъдено нещо.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията от 13 декември 1995 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността (ОВ L 303, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 189).

Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 4 август 2016 г. — Acacia Srl и Rolando D'Amato/Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG

(Дело C-435/16)

(2016/C 419/38)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Acacia Srl и Rolando D'Amato

Ответник: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG

Преюдициални въпроси

1) Ограничена ли е приложимостта на изключението по член 110, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 6/2002⁽¹⁾ само до частите със задължителна форма, тоест частите, чиято форма по принцип е неизменно предопределена от изгледа на съставния продукт и поради това не може да се избира свободно от клиентите, както например при автомобилните джанти?

2) При отрицателен отговор на първия въпрос:

Ограничена ли е приложимостта на изключението по член 110, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 6/2002 само до предлагането на продукти с идентично оформление, тоест които съответстват на оригиналните продукти и по цвят и размер?

3) При отрицателен отговор на първия въпрос:

Следва ли да се приеме, че изключението по член 110, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 6/2002 се прилага в полза на разпространителя на продукт, с който по принцип се нарушава правото върху процесния дизайн, само ако този разпространител обективно гарантира, че продуктът му може да се закупи единствено за целите на извършването на поправка, но не и за други цели като например подобряване или персонализиране на съставния продукт?

4) При утвърдителен отговор на третия въпрос:

Какви мерки трябва да вземе разпространителят на продукт, с който по принцип се нарушава правото върху процесния дизайн, за да гарантира обективно, че продуктът му може да се закупи единствено за целите на извършването на поправка, но не и за други цели като например подобряване или персонализиране на съставния продукт? Достатъчно ли е:

- а) разпространителят да включи в продажбения си каталог указанието, че продуктът се продава единствено за извършването на поправка с цел да се възстанови първоначалният изглед на съставния продукт, или
- б) е необходимо разпространителят да обвърже доставката на продукта с изискване към купувача (търговец или потребител) писмено да декларира, че ще използва предлагания продукт само за извършването на поправка?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета от 12 декември 2001 година относно промишления дизайн на Общността (ОВ L 3, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 70).

Преюдициално запитване от Înalta Curte de Casație și Justiție (Румъния), постъпило на 8 август 2016 г. — SMS group GmbH/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice a Municipiului București

(Дело C-441/16)

(2016/C 419/39)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Înalta Curte de Casație și Justiție

Страни в главното производство

Жалбоподател: SMS group GmbH

Отговорник: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice a Municipiului București

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли членове 2, 3, 4 и 5 от Директива 79/1072/ЕИО ⁽¹⁾ във връзка с член 17, параграф 2 и параграф 3, буква а) от Директива 77/388/ЕИО ⁽²⁾ да се тълкуват в смисъл, че не допускат практика на националната данъчна администрация, съгласно която се счита, че не са налице обективни елементи, потвърждаващи заявеното от данъчнозадълженото лице намерение да използва внесените в рамките на неговата икономическа дейност стоки, когато към момента на действителния внос действието на договора, в изпълнение на който данъчнозадълженото лице е придобило и внесло стоките, е спряно и е налице сериозна опасност последващата доставка/сделка, за която са били предназначени внесените стоки, вече да не се осъществи?
- 2) Представлява ли и по какъв начин *допълнително условие*, изисквано за целите на възстановяването на ДДС, различно от изброените в членове 3 и 4 от Директива 79/1072/ЕИО, което е забранено с член 6 от същата директива, показателството за последващото движение на внесените стоки, тоест констатацията, че внесените стоки са били действително предназначени за облагаемите сделки на данъчнозадълженото лице, или същото е *необходима информация* относно материалноправното условие за възстановяването на данъка и свързано с използването на внесените стоки в рамките на облагаеми сделки, която данъчният орган може да изиска по смисъла на член 6 от директивата?
- 3) Възможно ли е членове 2, 3, 4 и 5 от Директива 79/1072/ЕИО във връзка с член 17, параграф 2 и параграф 3, буква а) от Директива 77/388/ЕИО да се тълкуват в смисъл, че правото на възстановяване на ДДС може да бъде отказано, когато не се осъществи последващата предвидена сделка, за която е трябвало да бъдат използвани внесените стоки? При тези условия от значение ли е действителното предназначение на стоките, тоест обстоятелството, че все пак те са използвани, по какъв начин и на коя територия — тази на държавата членка, в която е платен ДДС, или извън тази държава?

⁽¹⁾ Осма директива 79/1072/ЕИО на Съвета от 6 декември 1979 година за хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху търговския оборот — режим на възстановяване на данък добавена стойност на данъчно задължени лица, които не са установени на територията на страната на сделката (ОВ L 331, 1979 г., стр. 11, Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 34).

⁽²⁾ Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, 1977 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария), постъпило на 29 август 2016 г. — F/Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

(Дело C-473/16)

(2016/C 419/40)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: F

Ответник: Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 4 от Директива 2004/83/ЕО⁽¹⁾ във връзка с член 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че допуска за търсещи закрила лица, принадлежащи към общността на ЛГБТИ, да се изисква и преценява експертното заключение на експерт-психолог, основано на проективни личностни тестове, когато за съставянето му не се поставят въпроси относно сексуалните навици на търсещото закрила лице, нито същото се подлага на физически преглед?
- 2) В случай че експертното заключение, до което се отнася първият въпрос, не може да се използва като доказателство, трябва ли член 4 от Директива 2004/83/ЕО във връзка с член 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че когато молбата за международна закрила се основава на твърдения за преследване поради сексуалната ориентация, нито националните административни органи, нито съдилищата имат възможност да проверят посредством експертиза истинността на твърденията на търсещото закрила лице, независимо от специфичните характеристики на използваните методи?

⁽¹⁾ Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила (ОВ L 304., стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 52).

Преюдициално запитване от Ministarstvo pomorstva, prometa i infrastrukture — Uprava zračnog prometa, elektroničkih komunikacija i pošte (Хърватия), постъпило на 30 август 2016 г. — Hrvatska agencija za civilno zrakoplovstvo/Air Serbia A.D. Beograd и Dane Kondić, direktor Air Serbia A.D. Beograd

(Дело C-476/16)

(2016/C 419/41)

Език на производството: хърватски

Запитваща юрисдикция

Ministarstvo pomorstva, prometa i infrastrukture — Uprava zračnog prometa, elektroničkih komunikacija i pošte

Страни в главното производство

Жалбоподател: Hrvatska agencija za civilno zrakoplovstvo

Ответници: Air Serbia A.D. Beograd и Dane Kondić, direktor Air Serbia A.D. Beograd

Преюдициален въпрос

В съответствие ли е с тълкуването на правото на Европейския съюз като цяло, и в частност с тълкуването на разпоредбата на член 3, буква а), подточка i) от протокол VI в приложение V към Многостранното споразумение за установяване на общоевропейско авиационно пространство, практиката на въздушен превозвач от асоциирана страна по споразумението да извършва търговски въздушни превози на пътници с място на излитане в държава — членка на Европейския съюз, през държавата на превозвача като трансферна точка, в която пътниците и багажът се прехвърлят на друг самолет на същия превозвач, към местоназначение в държава — членка на Европейския съюз, или в трета държава, въз основа на самостоятелен билет, в който е посочен въздушен превоз с два отделни полетни номера?

Преюдициално запитване от Østre Landsret (Дания), постъпило на 5 септември 2016 г. — Fidelity Funds/Skatteministeriet

(Дело C-480/16)

(2016/C 419/42)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Østre Landsret

Страни в главното производство

Жалбоподател: Fidelity Funds

Ответник: Skatteministeriet

Встъпила страна: NN (L) SICAV

Преюдициален въпрос

Противоречи ли на член 56 ДЕО (член 63 ДФЕС) относно свободното движение на капитали или на член 49 ДЕО (член 56 ДФЕС) относно свободното предоставяне на услуги данъчен режим като този по главното производство, съгласно който чуждестранни предприятия за колективно инвестиране по смисъла на Директива 85/611/ЕИО ⁽¹⁾ на Съвета (Директивата за ПКИПЦК) се облагат с данък при източника за дивидентите, получени от датски дружества, при положение че аналогичните датски предприятия за колективно инвестиране могат да бъдат освободени от облагане с данък при източника било то защото фактически извършват минимално разпределение на своите членове в замяна на удържане на данък при източника, или защото формално се изчислява минимално разпределение, върху което от членовете на предприятието се удържа данък при източника?

⁽¹⁾ Директива 85/611/ЕИО на Съвета от 20 декември 1985 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) (ОВ L 375, стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 138).

Преюдициално запитване от Fővárosi Törvényszék (Унгария), постъпило на 6 септември 2016 г. — Zsolt Sziber/ERSTE Bank Hungary Zrt.

(Дело C-483/16)

(2016/C 419/43)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Törvényszék

Страни в главното производство

Ищец: Zsolt Sziber

Отвѣтник: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Друга страна: Mónika Szeder

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли следните норми от правото на Съюза, а именно член 129А, параграфи 1 и 2 от учредителния договор на Европейската общност (Римския договор) във връзка с параграф 3 от същия член, член 38 от Хартата на основните права на Европейския съюз (ОВ С 362, 2012 г., стр. 2), член 7, параграфи 1 и 2 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори ⁽¹⁾ във връзка с член 8 от същата директива, както и съображение 47 от Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета ⁽²⁾ да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба (и прилагане на същата), която установява допълнителни изисквания в ущърб на тази страна в производството (ищец или ответник), която между 1 май 2004 г. и 26 юли 2014 г. е сключила договор за кредит, в качеството на потребител, в който е включена неравноправна договорна клауза, позволяваща едностранно увеличаване на лихвите, разходите и комисионите, или която включва „марж курс купува–курс продава“, по силата на която в съответствие с посочените допълнителни реквизити, за да могат да се упражнят по съдебен ред правата, произтичащи от недействителността на споменатите потребителски договори, и в частност за да може съдът се произнесе по съществуването на делото, се изисква подаването на писмена молба по гражданскопроцесуален ред (по-конкретно иск, изменение на иска или възражение за недействителност от страна на ответника — срещу осъждането на потребителя — или изменение на това възражение, насрещен иск на ответника или изменение на този насрещен иск) със задължително съдържание, докато друга страна в производството, която не е сключила договор за кредит в качеството на потребител или която е сключила през същия период в качеството на потребител договор за кредит от вид, различен от горепосочения, не трябва да подава такъв писмен документ с определено съдържание?
- 2) Какъвто и отговор да даде Съдът — положителен или отрицателен — на първия поставен въпрос, формулиран по-общо от втория въпрос, трябва ли разпоредбите от правото на Съюза, изброени в първия въпрос, да се тълкуват в смисъл, че не допускат да се прилагат следните задължителни допълнителни изисквания [а — в)] за тази страна в производството, която е сключила в качеството на потребител договор за кредит по смисъла на първия въпрос:
  - а) в съдебното производство иск, изменение на иска или възражение за недействителност от страна на ответника — срещу осъждането на потребителя — или изменение на това възражение, насрещен иск на ответника или изменение на този насрещен иск, който трябва да бъде предявен от тази страна в производството (ищец или ответник), която е сключила в качеството на потребител договор за кредит по смисъла на първия въпрос, е допустим — тоест, може да се приеме за разглеждане по същество — само ако в този писмен документ страната в производството не иска от съдебния орган само да обяви за недействителен целия или част от договора за кредит, сключен с потребител по смисъла на първия въпрос, но и да приложи правните последици, свързани с пълната недействителност, докато друга страна в производството, която не е сключила договор за кредит в качеството на потребител или която е сключила през същия период в качеството на потребител договор за кредит от вид, различен от горепосочения, не трябва да подава такъв писмен документ с определено съдържание;
  - б) в съдебното производство иск, изменение на иска или възражение за недействителност от страна на ответника — срещу осъждането на потребителя — или изменение на това възражение, насрещен иск на ответника или изменение на този насрещен иск, който трябва да бъде предявен от тази страна в производството (ищец или ответник), която е сключила в качеството на потребител договор за кредит по смисъла на първия въпрос, е допустим — тоест, може да се приеме за разглеждане по същество — само ако в този писмен документ освен съдебното обявяване на пълната недействителност на договора, сключен с потребител по смисъла на първия въпрос, не е поискано сред правните последици, свързани с пълната недействителност, съдебното възстановяване на положението, предшестващо сключването на договора, докато друга страна в производството, която не е сключила договор за кредит в качеството на потребител или която е сключила през същия период в качеството на потребител договор за кредит от вид, различен от горепосочения, не трябва да подава такъв писмен документ с определено съдържание;
  - в) в съдебното производство иск, изменение на иска или възражение за недействителност от страна на ответника — срещу осъждането на потребителя — или изменение на това възражение, насрещен иск на ответника или изменение на този насрещен иск, който трябва да бъде предявен от тази страна в производството (ищец или ответник), която е сключила в качеството на потребител договор за кредит по смисъла на първия въпрос, е допустим — тоест, може да се приеме за разглеждане по същество — само ако в този писмен документ, що се отнася до периода от възникването на договорното правоотношение до предявяването на иска, фигурира представяне на сметките, изключително сложно от математическа гледна точка (както определят националните разпоредби), което трябва да се извърши, като се вземат предвид и нормите, регламентиращи обмяната в унгарски форинти, и което трябва да съдържа подробно представяне,

обяснено по начин, че да може да се провери аритметично, в което се посочват вноските с настъпил падеж, които трябва да се платят съгласно договора, вноските, платени от ищеца, вноските с настъпил падеж, които трябва да се погасят, установени без да се взема предвид нишожната клауза, и размера на разликата между тях, и трябва да посочва на каква обща сума възлиза дългът, който страната в производството, която е сключила в качеството на потребител договор за кредит по смисъла на първия въпрос, държи непогасен към кредитната институция или евентуалното плащане в повече, докато друга страна в производството, която не е сключила договор за кредит в качеството на потребител или която е сключила през същия период в качеството на потребител договор за кредит от вид, различен от горепосочения, не трябва да подава такъв писмен документ с определено съдържание?

- 3) Трябва ли разпоредбите от правото на Съюза, изброени в първия въпрос, да се тълкуват в смисъл че нарушаването на тези норми посредством установяването на допълнителните изисквания, посочени по-нататък (в първи и втори въпрос), предполага в същото време нарушение на членове 20, 21 и 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (ОВ С 326, 2012 г., стр. 2), като се има предвид също така (отчасти също в първи и втори въпрос), че съдилищата на държавите членки трябва да прилагат правото на Съюза в областта на защитата на потребителите, включително при факти без трансграничен характер, тоест, чисто вътрешни, в съответствие с решения на Съда от 5 декември 2000 г., *Guimont* (C-448/98, EU:C:2000:663), точка 23, и от 10 май 2012 г., *Diuomo Gra* и др. (C-357/10—C-359/10, EU:C:2012:283), точка 28, и определение от 3 юли 2014 г., *Tudoran* (C-92/14, EU:C:2014:2051), точка 39? Или трябва да се счита, че доколкото договорите за кредит, споменати в първия преюдициален въпрос, са „договори за кредит, сключени в чуждестранна валута“, само поради това обстоятелство става въпрос за дело с трансграничен характер?

⁽¹⁾ Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273).

⁽²⁾ Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета (ОВ L 133, 2008 г., стр. 66).

**Преюдициално запитване от Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Словения), постъпило на
14 септември 2016 г. — A.S./Република Словения**

(Дело C-490/16)

(2016/C 419/44)

Език на производството: словенски

Запитваща юрисдикция

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Страни в главното производство

Жалбоподател: A.S.

Ответник: Република Словения

Преюдициални въпроси

- 1) Засяга ли правната защита по член 27 от Регламент № 604/2013 също така тълкуването на условията за критерия по член 13, параграф 1, когато става въпрос за решение, че една държава членка няма да разглежда молбата за международна закрила, че друга държава членка вече е приела компетентност за разглеждането на молбата на кандидата на същата основа, и когато кандидатът го оспорва?
- 2) Трябва ли условието за незаконно пресичане по член 13, параграф 1 от Регламент № 604/2013 да се тълкува по независим и самостоятелен начин или в съчетание с член 3, точка 2 от Директива 2008/115 за връщането и член 5 от Кодекса на шенгенските граници, които определят незаконното пресичане на границата, и трябва ли това тълкуване да се прилага спрямо член 13, параграф 1 от Регламент № 604/2013?
- 3) С оглед на отговора на въпрос 2 трябва ли понятието за незаконно пресичане по член 13, параграф 1 от Регламент № 604/2013 при обстоятелствата по настоящото дело да се тълкува в смисъл, че не е налице незаконно пресичане на границата, когато публичните органи на една държава членка организират пресичането на границата с цел транзитно преминаване към друга държава членка на ЕС?

- 4) В случай че отговорът на въпрос 3 е положителен, трябва ли като следствие от това член 13, параграф 1 от Регламент № 604/2013 да се тълкува в смисъл, че забранява обратното прехвърляне на гражданин на трета държава към държавата, където той първоначално е влязъл на територията на ЕС?
  - 5) Трябва ли член 27 от Регламент № 604/2013 да се тълкува в смисъл, че сроковете по член 13, параграф 1 и по член 29, параграф не текат, когато кандидатът упражнява правото на правна защита, а *fortiori* когато това предполага и преюдициален въпрос или когато националната юрисдикция очаква отговора на Съда на Европейския съюз на такъв въпрос, който е бил поставен по друго дело? При условията на евентуалност, текат ли сроковете в такъв случай, тъй като компетентната държава членка все пак няма право да откаже приемането?
-

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 4 октомври 2016 г. — Lidl Stiftung/EUIPO — Horno del Espinar (Castello)

(Дело T-549/14) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „Castello“ — По-ранни фигуративни национални марки и марки на Европейския съюз „Castelló“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2016/C 419/45)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Lidl Stiftung & Co. KG (Некарсулм, Германия) (представители: M. Wolter, M. Kefferpütz и A. Marx, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: първоначално P. Geroulakos и D. Botis, впоследствие D. Botis, и накрая D. Gája)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: Horno del Espinar, SL (Ел Еспинар, Испания)

Предмет

Жалба против решението на втори апелативен състав на EUIPO от 22 април 2014 г. (съединени преписки R 1233/2013-2 и R 1258/2013-2), постановено в производство по възражение между Horno del Espinar и Lidl Stiftung & Co.

Диспозитив

- 1) Отменя решението на втори апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 22 април 2014 г. (съединени преписки R 1233/2013-2 и R 1258/2013-2), постановено в производство по възражение между Horno del Espinar, SL и Lidl Stiftung & Co. KG, в частта, в която апелативният състав приема, че съществува вероятност от объркване, що се отнася до замразените плодове и зеленчуци от клас 29 по списъла на Ницската спогодба относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 г., ревизирана и изменена.
- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) Lidl Stiftung & Co. понася освен направените от него съдебни разноски и три четвърти от тези на EUIPO.
- 4) EUIPO понася една четвърт от направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 351, 6.10.2014 г.

Решение на Общия съд от 5 октомври 2016 г. — European Children's Fashion Association и Instituto de Economía Pública/EACEA

(Дело T-724/14) ⁽¹⁾

(Арбитражна клауза — Договор за финансиране, сключен по програмата за действие „Lifelong Learning (2007—2013 г.)“ — Проект „Brand & Merchandising manager for SMEs in the childrens' product sector“ — Жалба за отмяна — Необжалваем акт — Акт, който е част от чисто договорно правоотношение и е неотделим от него — Недопустимост — Недопустими разходи — Възстановяване на изплатените суми — Доклад за одит)

(2016/C 419/46)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: European Children's Fashion Association (Валенсия, Испания) и Instituto de Economía Pública, SL (Валенсия) (представител: А. Naegeman, avocat)

Ответник: Изпълнителна агенция за образование, аудиовизия и култура (представители: Н. Monet и А. Jaume)

Предмет

Главно искане по член 272 ДФЕС, а именно да бъде установено, че първият жалбоподател не е длъжен да възстанови сумата, която EACEA му е изплатила по силата на договора, сключен за изпълнението на проекта „Brand & Merchandising manager for SMEs in the childrens' product sector“, и при условията на евентуалност, искане по член 263 ДФЕС да бъдат отменени, от една страна, писмото за предварително уведомяване на EACEA от 1 август 2014 г., с което първият жалбоподател е уведомен, че трябва да възстанови сумата от 82 378,81 EUR в резултат на извършения одит по посочения проект, и от друга страна, дебитно известие № 3241401420, издадено от EACEA на 5 август 2014 г. за възстановяване на тази сума

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда European Children's Fashion Association и Instituto de Economía Pública, SL да заплатят съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 7, 12.1.2015 г.

Решение на Общия съд от 30 септември 2016 г. — Trajektna luka Split/Комисия

(Дело T-70/15) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Злоупотреба с господстващо положение — Решение, с което се установява нарушение на член 102 ДФЕС — Определяне от пристанищната администрация в Сплит на максимални равнища на тарифите за пристанищни услуги за вътрешен трафик — Отхвърляне на жалба — Разглеждане на случая от орган по конкуренция на държава членка — Липса на интерес за Съюза)

(2016/C 419/47)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Trajektna luka Split d.d. (Сплит, Хърватия) (представители: М. Bauer, Н.-J. Freund и S. Hankiewicz, адвокати)

Отговорник: Европейска комисия (представители: С. Giolito, С. Urraca Caviedes и I. Zaloguín)

Предмет

Жалба по член 263 ДФЕС за отмяна на Решение С(2014) 9236 окончателен на Комисията от 28 ноември 2014 г., с което се отхвърля подадената от жалбоподателя жалба, съдържаща твърдения за извършени нарушения на член 102 ДФЕС от пристанищната администрация в Сплит или на членове 102 ДФЕС и 106 ДФЕС от Република Хърватия или пристанищната администрация в Сплит (преписка АТ.40199 — Пристанище Сплит)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Трајектна лука Сплит d.d. да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 118, 13.4.2015 г.

Решение на Общия съд от 28 септември 2016 г. — Intesa Sanpaolo/EUIPO (WAVE 2 PAY и WAVE TO PAY)

(Съединени дела T-129/15 и T-130/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за словни марки на Европейския съюз WAVE 2 PAY и WAVE TO PAY — Абсолютни основания за отказ — Отличителен характер — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, букви б) и в) и параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Задължение за лотивиране — Член 75 от Регламент № 207/2009)

(2016/С 419/48)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Intesa Sanpaolo SpA (Торино, Италия) (представители: Р. Pozzi и F. Cecchi, avocats)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: първоначално Р. Bullock и L. Ramprini, впоследствие L. Ramprini)

Предмет

Жалби срещу две решения на пети апелативен състав на EUIPO от 19 януари 2015 г. (преписки, съответно, R 1857/2014-5 и R 1864/2014-5), относно две заявки за регистрация на словните знаци, съответно WAVE 2 PAY и WAVE TO PAY като марки на Европейския съюз.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбите.
- 2) Осъжда Intesa Sanpaolo SpA да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 155, 2.7.2015 г.

**Решение на Общия съд от 29 септември 2016 г. — Universal Protein Supplements/EUIPO
(изображение на културист)**

(Дело T-335/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз, изобразяваща културист — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2016/С 419/49)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Universal Protein Supplements Corp. (Ню Брунсуик, Ню Джърси, Съединени щати) (представител: S. Malynicz, QC)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: Н. O'Neill и А. Folliard-Monguiral)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 6 март 2015 г. (преписка R 2958/2014-5) относно заявка за регистрация на фигуративен знак, изобразяващ културист, като марка на Европейския съюз

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Universal Protein Supplements Corp. да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 279, 24.8.2015 г.

**Решение на Общия съд от 29 септември 2016 г. — Bach Flower Remedies/EUIPO — Durapharma
(RESCUE)**

(Дело T-337/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „RESCUE“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Липса на отличителен характер, придобит чрез използване — Член 7, параграф 1, буква в) и параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 52, параграф 2 от Регламент № 207/2009)

(2016/С 419/50)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Bach Flower Remedies Ltd (Уимбълдън, Обединеното кралство) (представител: I. Fowler, solicitor)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: М. Simandlova и А. Schifko)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Durapharma ApS (Стенstrup, Дания)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на EUIPO от 26 март 2015 г. (преписка R 2551/2013-1) относно производство за обявяване на недействителност между Durapharma и Bach Flower Remedies

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) *Bach Flower Remedies Ltd* понася направените от него съдебни разноски и тези на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO).

⁽¹⁾ ОВ С 294, 7.9.2015 г.

Решение на Общия съд от 30 септември 2016 г. — Alrex Pharma/EUIPO — Astex Pharmaceuticals (ASTEX)

(Дело T-355/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „ASTEX“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „ALPEX“ — Липса на реално използване на по-ранната марка — Член 42, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 75 от Регламент № 207/2009 — Член 76, параграф 1 от Регламент № 207/2009)

(2016/С 419/51)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Alrex Pharma SA (Медзовико-Вира, Швейцария) (представители: С. Vacchini, М. Mazzitelli и Е. Rondinelli, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: М. Rajh)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: Astex Pharmaceuticals, Inc. (Плезънтън, Съединени щати)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 28 април 2015 г. (преписка R 593/2014-2), постановено в производство по възражение със страни Alrex Pharma и Astex Pharmaceuticals

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Alrex Pharma SA да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 294, 7.9.2015 г.

Решение на Общия съд от 5 октомври 2016 г. — CJ/ECDC

(Дело T-370/15 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Публична служба — Договорно нает служител — Срочен трудов договор — Едностранно прекратяване — Загуба на доверие — Право на изслушване)

(2016/С 419/52)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: CJ (Agios Stefanos, Гърция) (представител: V. Kolias, avocat)

Друга страна в производството: Европейски център за профилактика и контрол върху заболяванията (представители: J. Mannheim и A. Daume, подпомагани от D. Waelbroeck и A. Duron, avocats)

Предмет

Жалба срещу решение на Съда на публичната служба на Европейския съюз (втори състав) от 29 април 2015 г. CJ/ECDC (F-159/12 и F-161/12, EU:F:2015:38), с която се иска частична отмяна на това решение.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата срещу решение на Съда на публичната служба на Европейския съюз (втори състав) от 29 април 2015 г., CJ/ECDC (F-159/12 и F-161/12, EU:F:2015:38), в частта относно дело F-159/12.
- 2) CJ понася собствените си разноски и е осъден да заплати частта от разноските, направени от Европейския център за профилактика и контрол върху заболяванията (ECDC) за настоящата инстанция, във връзка с дело F-159/12.
- 3) Отменя точки 3 и 5 от диспозитива на решение на Съда на публичната служба на Европейския съюз (втори състав) от 29 април 2015 г. CJ/ECDC (F-159/12 и F-161/12, EU:F:2015:38).
- 4) Връща настоящото дело в частта относно дело F-161/12 за ново разглеждане от друг състав, различен от този, който се е произнесъл по настоящата жалба.
- 5) Не се произнася по разноските във връзка с настоящото производство в частта относно дело F-161/12.

⁽¹⁾ ОВ С 311, 21.9.2015 г.

Решение на Общия съд от 5 октомври 2016 г. — ECDC/CJ

(Дело T-395/15 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Публична служба — Договорно нает служител — Срочен трудов договор —
Едностранно прекратяване — Загуба на доверие — Право на изслушване)

(2016/C 419/53)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейски център за профилактика и контрол върху заболяванията (представители: J. Mannheim и A. Daume, подпомагани от D. Waelbroeck и A. Duron, avocats)

Друга страна в производството: CJ (Agios Stefanos, Гърция) (представител: V. Kolias, avocat)

Предмет

Жалба срещу решение на Съда на публичната служба на Европейския съюз (втори състав) от 29 април 2015 г. CJ/ECDC (F-159/12 и F-161/12, EU:F:2015:38), с която се иска частична отмяна на това решение.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Европейския център за профилактика и контрол върху заболяванията (ECDC) да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 311, 21.9.2015 г.

Решение на Общия съд от 30 септември 2016 г. — Flowil International Lighting/EUIPO — Lorimod Prod Com (Silvania Food)

(Дело T-430/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „Silvania Food“ — По-ранни словни марки на Европейския съюз „SYLVANIA“ — Относителни основания за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 8, параграф 5 от Регламент № 207/2009)

(2016/С 419/54)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Flowil International Lighting (Holding) BV (Амстердам, Нидерландия) (представител: J. Güell Serra, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: L. Rampini)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: SC Lorimod Prod Com, Srl (Simleul Silvaniei, Румъния)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 8 май 2015 г. (преписка R 616/2014-2) относно производство по възражение между Flowil International Lighting (Holding) и SC Lorimod Prod Com

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Flowil International Lighting (Holding) BV да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 320, 28.9.2015 г.

Решение на Общия съд от 5 октомври 2016 г. — Foodcare/EUIPO — Michalczewski (T.G.R. ENERGY DRINK)

(Дело T-456/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „T.G.R. ENERGY DRINK“ — Недобросъвестност — Член 52, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2016/С 419/55)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Foodcare sp. z o.o. (Забезов, Полша) (представител: A. Matusik, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: S. Palmero Cabezas)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Dariusz Michalczewski (Гданск, Полша) (представители: B. Matusiewicz-Kulig, M. Czerwińska и M. Marek, адвокати)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 12 май 2015 г. (преписка R 265/2014-2), постановено в производство за обявяване на недействителност със страни г-н Michalczewski и Foodcare

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Foodcare sp. z o.o. понася наред с направените от него съдебни разноски и тези на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) и на г-н Dariusz Michalczewski.

⁽¹⁾ ОВ С 328, 5.10.2015 г.

Решение на Общия съд от 28 септември 2016 г. — Kozmetika Afrodita/EUIPO — Núñez Martín и Machado Montesinos (KOZMETIKA AFRODITA)

(Дело T-574/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз KOZMETIKA AFRODITA — По-ранна национална словна марка EXOTIC AFRODITA MYSTIC MUSK OIL и по-ранна фигуративна марка AFRODITA MYSTIC MUSK OIL — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2016/С 419/56)

Език на производството: словенски

Страни

Жалбоподател: Kozmetika Afrodita d.o.o. (Rogaška Slatina, Словения) (представител: V. Grešak, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: M. Rajh)

Други страни в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпили в производството пред Общия съд: Pedro Núñez Martín (Мадрид, Испания) и Carmen Guillermina Machado Montesinos (Мадрид)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 28 юли 2015 г. (преписка R 2577/2014-4) относно производство по възражение между, от една страна, г-н Núñez Martín и г-жа Machado Montesinos, и, от друга страна, Kozmetika Afrodita.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Kozmetika Afrodita d.o.o. да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 406, 7.12.2015 г.

Решение на Общия съд от 28 септември 2016 г. — Kozmetika Afrodita/EUIPO — Núñez Martín и Machado Montesinos (AFRODITA COSMETICS)

(Дело T-575/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз AFRODITA COSMETICS — По-ранна национална словна марка EXOTIC AFRODITA MYSTIC MUSK OIL и по-ранна фигуративна марка AFRODITA MYSTIC MUSK OIL — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2016/С 419/57)

Език на производството: словенски

Страни

Жалбоподател: Kozmetika Afrodita d.o.o. (Rogaška Slatina, Словения) (представител: V. Grešak, адвокат)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: M. Rajh)

Други страни в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпили в производството пред Общия съд: Pedro Núñez Martín (Мадрид, Испания) и Carmen Guillermina Machado Montesinos (Мадрид)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 28 юли 2015 г. (преписка R 2578/2014-4) относно производство по възражение между, от една страна, г-н Núñez Martín и г-жа Machado Montesinos, и, от друга страна, Kozmetika Afrodita.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Kozmetika Afrodita d.o.o. да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 406, 7.12.2015 г.

Решение на Общия съд от 28 септември 2016 г. — The Art Company B & S/EUIPO — G-Star Raw (THE ART OF RAW)

(Дело T-593/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „THE ART OF RAW“ — По-ранни национална марка и марка на Европейския съюз „art“ и по-ранна фигуративна марка на Европейския съюз „The Art Company“ — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) №207/2009)

(2016/C 419/58)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: The Art Company B & S, SA (Кел, Испания) (представител: J. Villamor Muguerza, avocat)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: S. Palmero Cabezas)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: G-Star Raw CV (Амстердам, Нидерландия)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на EUIPO от 9 юли 2015 г. (преписка R 1980/2014-1) относно производство по възражение между The Art Company B & S и G-Star Raw

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда The Art Company B & S, SA да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 414, 14.12.2015 г.

Определение на Общия съд от 16 септември 2016 г. — Aston Martin Lagonda/EUIPO (Изображение на решетка, поставена върху предната страна на автомобилен двигател)

(Дело T-73/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Оттегляне на заявката за регистрация — Липса на основание за произнасяне)

(2016/C 419/59)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Aston Martin Lagonda Ltd (Гейдън, Обединеното кралство) (представител: D. Farnsworth, solicitor)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: Н. O'Neill)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 11 декември 2014 г. (преписка R 1797/2014-2), постановено по заявката на жалбоподателя за регистрация на марка на Общността

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по жалбата.
- 2) Осъжда Aston Martin Lagonda Ltd да понесе направените от него съдебни разноски, както и разноските на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO).

⁽¹⁾ ОВ С 118, 13.4.2015 г.

Определение на Общия съд от 16 септември 2016 г. — Aston Martin Lagonda/EUIPO (Изображение на решетка, поставена върху предната страна на автомобил)

(Дело T-87/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Оттегляне на заявката за регистрация — Липса на основание за произнасяне)

(2016/C 419/60)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Aston Martin Lagonda Ltd (Гейдън, Обединеното кралство) (представител: D. Farnsworth, solicitor)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: Н. O'Neill)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 11 декември 2014 г. (преписка R 1797/2014-2), постановено по заявката на жалбоподателя за регистрация на марка на Общността

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по жалбата.
- 2) Осъжда Aston Martin Lagonda Ltd да понесе направените от него съдебни разноски, както и разноските на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO).

⁽¹⁾ ОВ С 138, 27.4.2015 г.

Определение на Общия съд от 26 септември 2016 г. — Greenpeace Energy и др./Комисия(Дело T-382/15) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Държавни помощи — Атомна енергия — Помощ в полза на блок С от атомната електроцентрала „Hinkley Point“ — Договор за разлика, споразумение с държавния секретар и кредитна гаранция — Решение, с което помощта се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Липса на съществено засягане на конкурентното положение — Липса на лично засягане — Недопустимост)

(2016/С 419/61)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Greenpeace Energy eG (Хамбург, Германия) и девет други жалбоподатели, посочени поименно в приложение към жалбата (представители: D. Fouquet и J. Nysten, avocats)

Отговорник: Европейска комисия (представители: É. Gippini Fournier, T. Maxian Rusche и P. Němečková)

Предмет

Жалба на основание на член 263 ДФЕС, с която се иска отмяната на решение (ЕС) 2015/658 от 8 октомври 2014 година относно мярката за помощ SA.34947 (2013/С) (ex 2013/Н), която Обединеното кралство възнамерява да приведе в действие за подкрепа на атомната електроцентрала „Hinkley Point С“ (ОВ L 109, 2015 г., стр. 44)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Липсват основания за произнасяне по молбите за встъпване, подадени от NNB Generation Company Limited, от Словашката република, от Унгария, от Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, от Френската република, от Чешката република и от Република Полша.
- 3) Осъжда Greenpeace Energy eG и останалите жалбоподатели, посочени поименно в приложението, да понесат направените от тях съдебни разноски и да заплатят съдебните разноски на Европейската комисия с изключение на направените от нея съдебни разноски във връзка с молбите за встъпване.
- 4) Осъжда Greenpeace Energy и останалите жалбоподатели, посочени поименно в приложението, както и Комисията, NNB Generation Company Limited, Словашката република, Унгария, Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, Френската република, Чешката република и Република Полша да понесат направените от тях съдебни разноски във връзка с молбите за встъпване.

⁽¹⁾ ОВ С 337, 12.10.2015 г.

Жалба, подадена на 27 юли 2016 г. — НХ/Съвет

(Дело T-408/16)

(2016/С 419/62)

Език на производството: български

Страни

Жалбоподател: НХ (Дамаск, Сирия) (представител: С. Коев, адвокат)

Отговорник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да приеме, че жалбата е допустима и основателна в нейната цялост, и да приеме за обосновани всички изложени в нея правни основания,
- да допусне разглеждането на жалбата по реда на бързото производство,
- да постанови, че обжалваните актове могат да се отменят частично, тъй като частта от актовете, която трябва да се отмени, може да се отдели от акта като цяло, и в съответствие с това да отмени:
  - Решение (ОВППС) 2016/850 на Съвета от 27 май 2016 година за изменение на Решение 2013/255/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия, в частта, в която те се отнасят до жалбоподателя, и
  - Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/840 на Съвета от 27 май 2016 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 36/2012 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия, в частта, в която те се отнасят до жалбоподателя,
- да осъди Съвета да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага осем основания.

1. Първо основание: съществено нарушаване на правото на всеки да не бъде съден или наказван два пъти за едно и също престъпление (член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз).
2. Второ основание: съществено нарушаване на правото на защита и на правото на справедлив процес.
3. Трето основание: нарушаване на задължението за мотивиране.
4. Четвърто основание: нарушаване на правото на ефективна съдебна защита.
5. Пето основание: грешка в преценката от страна на Съвета.
6. Шесто основание: нарушаване на правото на собственост, принципа на пропорционалност и на икономическата свобода.
7. Седмо основание: нарушаване на правото на нормални условия на живот.
8. Осмо основание: грубо погазване на правото на репутация.

Иск, предявен на 28 юли 2016 г. — Acquafarm/Комисия

(Дело T-458/16)

(2016/C 419/63)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Acquafarm, SL (Уелва, Испания) (представител: A. Pérez Moreno, адвокат)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Ищецът иска от Общия съд да му присъди обезщетение за претърпените вреди поради липсата на координация в административните процедури, засягащи разположеното в Хибрален (Уелва) съоръжение за производство на аквакултури, която довела до сериозно увреждане на формираните у ищеца оправдани правни очаквания, тъй като му били отпуснати помощи за изпълнението на проект за аквакултура, който Европейският съюз успоредно с това лишил от смисъл, забранявайки износа на вида, за чието отглеждане било изградено съоръжението.

Основания и основни доводи

Ищецът в настоящото производство е предприятие, което извършва дейност по изследване, рационализиране и промишлено разработване на аквакултури, и което е създадено през 2004 г. за изпълнението на проект за изграждане на съоръжение за производство на аквакултури, предназначено за отглеждане и търговия с ракообразни „*Cherax quadricarinatus*“ (австралийска лангуста, обитаваша сладководни водни басейни). Проектът получава съответната помощ от Европейския съюз в съответствие с разпоредбите на Регламент (ЕО) № 498/2007 на Комисията от 26 март 2007 година за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 1198/2006 на Съвета относно Европейския фонд за рибарство (ОВ L 120, 2007 г., стр. 1).

В подкрепа на иска си ищецът се позовава на член 340 от Договора за функционирането на Европейския съюз, както и — поради съдържащата се в тази разпоредба препратка — на разпоредбите от испанското право относно административната отговорност съгласно член 106 от Конституцията и членове 139 и сл. от Ley 30/92, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común (Закон № 30/1992 от 26 ноември 1992 г. за публичната администрация и общото административно производство).

В това отношение ищецът прави следните уточнения:

- Получените помощи са били предназначени за изграждане на съоръжение за производство на аквакултури, като никога не е имало пречки нито за изпълнението на проекта, реализиран с посочените помощи, нито за извършените инвестиции.
- В крайната фаза на изпълнение на проекта предприятието получава съобщение от Австралия, че вносът на посочения вид в Европейския съюз е невъзможен съгласно разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1251/2008 на Комисията от 12 декември 2008 година за прилагане на Директива 2006/88/ЕО на Съвета по отношение на условията и изискванията за сертифициране при пускането на пазара и вноса в Общността на аквакултури и продукти от тях и за установяване на списък с векторни видове (ОВ L 333, 2008 г., стр. 41).
- При това положение, видно от представените доказателства, на предприятието са нанесени вреди от най-различно естество, възлизащи общо на пет милиона евро.

Жалба, подадена на 6 септември 2016 г. — Wabco Europe/Комисия

(Дело T-637/16)

(2016/C 419/64)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Wabco Europe (Брюксел, Белгия) (представители: E. Righini и S. Völcker, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви жалбата за допустима,
- да отмени, изцяло или отчасти, решението ⁽¹⁾, и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага шест основания.

1. Първото основание е твърдението, че Комисията е допуснала грешки при прилагане на правото и фактически грешки при установяването на твърдяната държавна помощ и при квалифицирането ѝ като схема за помощи.

2. Второто основание е твърдението, че Комисията е допуснала грешки при прилагане на правото и фактически грешки, като е приела мярката за селективна по смисъла на член 107 ДФЕС.
3. Третото основание е твърдението, че Комисията е допуснала грешки при прилагане на правото и фактически грешки, като е приела, че мярката предоставя предимство на жалбоподателя по смисъла на член 107 ДФЕС.
4. Четвъртото основание е твърдение за нарушение на член 296 ДФЕС, тъй като Комисията е мотивирала решението си с неподходящи и противоречиви мотиви.
5. Петото основание е твърдение за нарушение на принципа на добра администрация, тъй като Комисията не разгледала с необходимата грижа и безпристрастно всички обстоятелства по случая.
6. Шестото основание е твърдение, че Комисията е допуснала злоупотреба с власт, като е установила собствен принцип на свободна конкуренция с решение в областта на държавните помощи.

⁽¹⁾ Решение на Комисията C(2015) 9837 окончателен от 11 януари 2016 г. по дело за държавни помощи SA.37667 — Освобождане от данък на сурьопечалбата в Белгия.

**Жалба, подадена на 7 септември 2016 г. от FV срещу решението, постановено на 28 юни 2016 г. от
Съда на публичната служба по дело F-40/15, FV/Съвет**

(Дело T-639/16 P)

(2016/C 419/65)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: FV (Rhode-St-Genèse, Белгия) (представител: L. Levi, avocat)

Друга страна в производството: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Съда на публичната служба на Европейския съюз от 28 юни 2016 г. по дело F-40/15,
- вследствие на това, да уважи исканията на жалбоподателя на първа инстанция и следователно:
  - да отмени атестационния доклад, изготвен за жалбоподателя за 2013 г.,
  - да осъди Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноски,
- да осъди ответника да заплати изцяло съдебните разноски, направени в двете инстанции.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят излага три основания в подкрепа на жалбата си.

1. Първото основание е изведено от обстоятелството, че обжалваното решение е било постановено от съдебен състав, определен в нарушение на член 27, параграф 3 от Процедурния правилник на Съда на публичната служба.
  - Жалбоподателят счита, че посоченото нарушение се характеризира с факта, че самото Решение 2016/454 на Съвета от 22 март 2016 година за назначаване на трима съдии в Съда на публичната служба на Европейския съюз е опорочено от липса на компетентност, нарушение на членове 257 ДФЕС и 281 ДФЕС, нарушение на приложение I към Протокол № 3 относно статута на Съда на Европейския съюз, нарушение на член 13, параграф 2 ДЕС и нарушение на Решение 2005/150/ЕО от 18 януари 2015 година относно условията и начините за подаване и разглеждане на кандидатури с оглед назначаването на съдиите в Съда на публичната служба на Европейския съюз.

2. Второто основание е изведено от нарушението на контрола от първия съд на явната грешка в преценката, от нарушението на задължението за мотивиране на ответника, от нарушението на задължението за мотивиране на първия съд, от изопачаването на преписката и на нарушението на Насоките относно атестирането.
3. Третото основание е изведено от нарушението на задължението за полагане на грижа и от изопачаване на преписката.

Жалба, подадена на 11 септември 2016 г. — Gamaa Islamiya Eгypte/Съвет

(Дело T-643/16)

(2016/C 419/66)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Gamaa Islamiya Eгypte (Египет) (представител: L. Glock, avocat)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение (ОВППС) 2016/1136 на Съвета от 12 юли 2016 година за актуализиране на списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция 2001/931/ОВППС за прилагането на специални мерки за борба с тероризма и за отмяна на Решение (ОВППС) 2015/2430 (ОВ L 188, 13.7.2016 г., стр. 21) в частта относно Gamaa Islamiya Eгypte,
- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/1127 на Съвета от 12 юли 2016 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2425 (ОВ L 188, 13.7.2016 г., стр. 1) в частта относно Gamaa Islamiya Eгypte,
- да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят излага осем основания в подкрепа на жалбата си.

1. Първо основание — нарушение на член 1, параграф 5 от Обща позиция на Съвета от 27 декември 2001 година за прилагането на специални мерки за борба с тероризма (2001/931/ОВППС, ОВ L 344, 2001 г., стр. 93, наричана по-нататък „Обща позиция 2001/931“).
2. Второ основание — нарушение на член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931.
3. Трето основание — допуснати от Съвета грешки относно действителното извършване на деянията, за които е упрекнат жалбоподателят.
4. Четвърто основание — допуснатата от Съвета грешка в преценката, що се отнася до качеството на жалбоподателя на „терористична група“.
5. Пето основание — нарушение на член 1, параграф 6 от Обща позиция 2001/931.

6. Шесто основание — неизпълнение на задължението за мотивиране.
7. Седмо основание — нарушение на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита.
8. Осмо основание — липса на удостоверяване на акта, в който са изложени основанията.

Жалба, подадена на 6 септември 2016 г. от Erik Simpson срещу определението, постановено на 24 юни 2016 г. от Съда на публичната служба по дело F-142/11 RENV, Simpson/Съвет

(Дело T-646/16 P)

(2016/C 419/67)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Erik Simpson (Брюксел, Белгия) (представител: M. Velardo, lawyer)

Друга страна в производството: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени определението на Съда на публичната служба на Европейския съюз (СПС) от 24 юни 2016 г. по дело F-142/11 RENV Erik Simpson/Съвет, в частта му, с която се отхвърля искането за отмяна на решението на Съвета на Европейския съюз от 9 декември 2010 г. и се обявява, че жалбоподателят трябва да понесе направените от него съдебни разноски и тези на Съвета;
- ако е необходимо, да върне делото на първа инстанция, и
- да осъди Съвета за заплати съдебните разноски по тези производства.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят излага две основания в подкрепа на жалбата си.

1. Първото основание е изведено от твърдението, че що се отнася до задължението за мотивиране СПС е допуснал грешка при прилагане на правото, нарушил е правото на Съюза, не е мотивирал определението си и е изопачил доказателствата.
2. Второто основание е изведено от твърдението, че що се отнася до принципа на равно третиране и на явната грешка в преценката, според жалбоподателя СПС е изопачил доказателствата, е допуснал грешка при прилагане на правото, нарушил е правото на Съюза и не е мотивирал достатъчно обжалваното определение.

Жалба, подадена на 16 септември 2016 г. от HD срещу решението, постановено на 21 юли 2016 г. от Съда на публичната служба по дело F-136/15, HD/Парламент

(Дело T-652/16 P)

(2016/C 419/68)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: HD (Ах, Германия) (представител: C. Bernard-Glanz, адвокат)

Друга страна в производството: Европейски парламент

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви настоящата жалба за допустима,
- да отмени решението на Съда на публичната служба на Европейския съюз от 21 юли 2016 г., HD/Парламент (F-136/15),
- да уважи направеното от него в първоинстанционното производство искане за отмяна,
- да осъди Парламента да заплати разноските по производствата пред двете инстанции.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят излага две основания в подкрепа на жалбата си.

1. Първо основание — изопачаване на фактите и доказателствата, явна грешка в преценката и неспазване на Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 година относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 30, стр. 142).
2. Второ основание — липса на мотиви в обжалваното съдебно решение.

Жалба, подадена на 20 септември 2016 г. — Villeneuve/Комисия

(Дело T-671/16)

(2016/C 419/69)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Vincent Villeneuve (Монтпелие, Франция) (представител: С. Mourato, avocat)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на конкурсната комисия в конкурс на общо основание EPSO/AD/303/15 (AD7) от 5 ноември 2015 г. относно жалбоподателя, и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски в настоящото производство на основание член 134 от Процедурния правилник на Общия съд.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. Първото основание е изведено от нарушение на задължението за мотивиране, тъй като в обжалваното решение не се разясняват причините, поради които се приема, че жалбоподателят няма достатъчно професионален опит в областта на конкурса, за да може кандидатурата му да бъде допусната до следващия етап на конкурса.
2. Второто основание е изведено от явна грешка при преценката, допусната от конкурсната комисия, тъй като проверката на минималния професионален опит в областта на конкурса, която комисията трябвало да извърши най-напред, не можела да се отнася за това дали той е подходящ предвид подлежащата на заемане длъжност и определените в това отношение критерии за подбор, тъй като етапът на проверка на условията за допускане протича е част от протичащите по-късно етапи на конкурса.

3. Третото основание е изведено от нарушение на член 27 и член 29, параграф 1 от Правилника, на член 5 от приложение III към същия, както и на точки 2.3 и 2.4 от Общите правила, приложими към конкурсите на общо основание, а също и от допуснати процесуални нарушения и съответно явна грешка в преценката.
4. Четвъртото основание е изведено от нарушение на принципа на равно третиране на кандидатите при подбора по квалификации.

Жалба, подадена на 22 септември 2016 г. — Seigneur/ЕЦБ

(Дело T-674/16)

(2016/C 419/70)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Olivier Seigneur (Франкфурт на Майн, Германия) (представители: M. Vandenbussche и L. Levi, адвокати)

Ответник: Европейска централна банка

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да обяви настоящата жалба за допустима и основателна,

вследствие на което:

- да отмени решението на *Chief Service Officer* (CSO), прието на 29 февруари 2016 г. по делегация на Изпълнителния съвет и съобщено на персонала на 11 март 2016 г., за изключване на жалбоподателя от процедурата по допълнително увеличение на заплатите (ASA) за 2016 г.,
- да отмени решението за отхвърляне на специалната жалба, прието на 5 юли 2016 г. и получено на 13 юли 2016 г.,
- да разпреди поправяне на имуществените вреди на жалбоподателя, представляващи загуба на възможност да получи ASA през 2016 г., оценена на 52 920 EUR,
- да разпреди поправяне на неимуществените вреди на жалбоподателя, оценени *ex aequo et bono* на 15 000 EUR,
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първото основание е нарушение на принципа за недопускане на дискриминация, на членове 12 и 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз, на член 51 от Условиата за работа на персонала на ЕЦБ, на правото на кариерно развитие и на повишение, както и на принципа на правната сигурност.
  2. Второто основание е липса на компетентност на *Chief Service Officer* за приемане на решение да не приложи по отношение на жалбоподателя процедурата, установена с административно циркулярно писмо № 1/2011 от 14 февруари 2011 г. относно допълнителните увеличения на заплатите.
  3. Третото основание е липса на консултация с Комитета по персонала.
-

Жалба, подадена на 22 септември 2016 г. — Bowles/ЕЦБ

(Дело T-677/16)

(2016/C 419/71)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Carlos Bowles (Франкфурт на Майн, Германия) (представители: L. Levi и M. Vandenbussche, адвокати)

Ответник: Европейска централна банка

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да обяви настоящата жалба за допустима и основателна,

вследствие на което:

- да отмени решението на CSO, прието на 29 февруари 2016 г. по делегация на Изпълнителния съвет и съобщено на персонала на 11 март 2016 г., за изключване на жалбоподателя от процедурата по ASA за 2016 година,
- да отмени решението за отхвърляне на специалната жалба, прието на 5 юли 2016 г. и получено на 13 юли 2016 г.,
- да разпреди поправяне на имуществените вреди на жалбоподателя, представляващи загуба на възможност да получи ASA през 2016 г., оценена на 49 102 EUR,
- да разпреди поправяне на неимуществените вреди на жалбоподателя, оценени ex aequo et bono на 15 000 EUR,
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания

1. Първото основание е нарушение на принципа недопускане на дискриминация, на членове 12 и 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), на член 51 от Условието за работа на персонала на ЕЦБ (наричани по-нататък „Условието за работа“), на правото на кариерно развитие и на повишение, както и на принципа на правната сигурност.
  - Според жалбоподателя решението на Съда на публичната служба (наричан по-нататък „СПС“) от 15 декември 2015 г. по дело F-94/14, Bowles/ЕЦБ все още не е изпълнено от ЕЦБ към настоящия момент. По-специално циркулярно писмо № 1/2011 от 14 февруари 2011 г. относно допълнителните увеличения на заплатите („ASA“), обявено за незаконосъобразно от СПС, не нито отменено, нито изменено.
  - Жалбоподателят счита също, че при липса на промяна в правната уредба представителите на персонала, които са изцяло или в значителна степен освободени от работа, отново се намират в положение, при което нямат възможност за увеличение на заплатата и кариерно развитие, за разлика от останалата част от персонала на ЕЦБ.
  - На следващо място жалбоподателят счита, че изключването му от процедурата по сравнение, след която ЕЦБ приема решение за предоставяне на ASA, засяга законосъобразността на последното и че това изключване, което на практика е окончателно, го поставя в явно по-неблагоприятно положение и го дискриминира поради качеството му на представител на персонала на пълно работно време.
2. Второто основание е липса на компетентност на Chief Service Officer („CSO“) за приемане на решение да не приложи по отношение на жалбоподателя процедурата, установена с циркулярно писмо № 1/2011.

- Жалбоподателят счита, че освен правомощието да реши кои лица ще получат ASA, Изпълнителният съвет на ЕЦБ не е делегирал на CSO никакви други правомощия в областта на ASA, нито правомощието да измени циркулярно писмо № 1/2011, за да изключи определени служители от приложното му поле.
  - Следователно CSO няма компетентност да реши да не приложи циркулярно писмо № 1/2011 спрямо жалбоподателя, въпреки че същото е следвало да се приложи по отношение на него, ако CSO бе действал в рамките на делегираните му Изпълнителния съвет правомощия.
3. Третото основание е липса на консултация с Комитета по персонала в нарушение на член 27 от Хартата и на членове 48 и 49 от Условията за работа.
- На последно място жалбоподателят счита, че ако решението на CSO се разглежда като изменящо циркулярно писмо № 1/2011, това решение не е било предмет на предварителна консултация с Комитета по персонала. Тъй като тази консултация е задължително изискване преди всяко изменение на циркулярно писмо № 1/2011, ЕЦБ трябвало да се консултира с Комитета по персонала за това изменение.

Жалба, подадена на 23 септември 2016 г. от Sergio Siragusa срещу определението, постановено на 13 юли 2016 г. от Съда на публичната служба по дело F-124/15, Siragusa/Съвет

(Дело T-678/16 P)

(2016/C 419/72)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Sergio Siragusa (Брюксел, Белгия) (представители: Т. Bontinck и А. Guillerme, адвокати)

Други страни в производството: Съвет на Европейския съюз, Европейски парламент

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени определението на Съда на публичната служба от 13 юли 2016 г., връчено на 14 юли 2016 г., Siragusa/Съвет на Европейския съюз (F-124/15),
- да разгледа първоинстанционната жалба по същество и да отмени обжалваното определение,
- да осъди Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят излага едно-единствено основание за обжалване, а именно грешка при прилагане на правото.

Той счита, че Съдът на публичната служба неправилно е квалифицирал решението на Съвета, с което се уважава молбата му за ранно пенсиониране, считано от 11 юли 2013 г. Поради това смята, че решението от 12 ноември 2014 г., с което органът по назначаването отказва да допусне ранното му пенсиониране, трябва да се квалифицира като увреждащ акт, с който се оттегля предходното решение за ранно пенсиониране, а не като решение, с което чисто и просто се потвърждава мълчалив отказ.

Накрая жалбоподателят счита, че доколкото посоченото решение от 12 ноември 2014 г. в този смисъл е обжалвано в срок, първоинстанционната жалба е допустима и трябва да бъде разгледана по същество.

Жалба, подадена на 26 септември 2016 г. — Athletic Club/Комисия

(Дело T-679/16)

(2016/С 419/73)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Athletic Club (Билбао, Испания) (представители: E. Lucas Murillo de la Cueva и J. Luís Carrasco, abogados)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени член 1 от Решение С (2016) 4046 окончателен на Комисията от 4 юли 2016 година относно държавна помощ SA.29769 (2013/С) (ex 2013/NN), предоставена от Испания на някои футболни клубове, в частта му, в която засяга Athletic Club,
- да отмени членове 4 и 5 от Решение С (2016) 4046 окончателен на Комисията от 4 юли 2016 година относно държавна помощ SA.29769 (2013/С) (ex 2013/NN), предоставена от Испания на някои футболни клубове, в частта му, в която се разпорежда възстановяването на помощта, за която се предполага, че е била предоставена на Athletic Club, както и премахването на режима на корпоративния данък за нестопанските организации, в съответствие с който е облаган Athletic Club,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Настоящата жалба е насочена срещу Решение С (2016) 4046 окончателен на Комисията от 4 юли 2016 година относно държавна помощ SA.29769 (2013/С) (ex 2013/NN), предоставена от Испания на някои футболни клубове. Що се отнася до жалбоподателя, посочената помощ се е състояла в данъчното предимство, което той е получил през разглеждания период, тъй като е бил облаган като нестопанска организация, а не по общия режим на корпоративния данък.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет основания.

1. Първото основание е изведено от нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС.

- В тази връзка той твърди, че в рамките на референтната географска зона (Vizcaya) разглежданата в решението мярка не може да се счита за селективна, тъй като всички футболни клубове са нестопански организации, подчинени на същия режим и вид корпоративно облагане.

2. Второто основание е изведено от нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС.

- В тази връзка жалбоподателят твърди, че разликата в данъчното облагане на юридическите лица с нестопанска цел и акционерните дружества е оправдана от съществените различия между тези два вида юридически лица.

3. Третото основание е изведено от нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС

- В тази връзка жалбоподателят твърди, че разглежданата в решението мярка не води до нарушение на конкуренцията и не засяга търговията между държавите членки.

4. Четвъртото основание е изведено от нарушение на член 108 ДФЕС и член 1, буква б), подточка i), членове 17, 18 и 19 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41).
- В тази връзка жалбоподателят твърди, че ако разглежданата в решението мярка би трябвало да се счита за държавна помощ, при всички случаи тя трябва да се счита за съществуваща помощ.
5. Петото основание е изведено от нарушение на член 296 ДФЕС и на член 41, параграф 1, буква в) от Хартата на основните права на Европейския съюз.
- В тази връзка жалбоподателят твърди, че обжалваното решение не е мотивирано, доколкото не е анализирано основните изисквания на определението за държавна помощ и не е отговорило на мотивираните твърдения от страните, като по този начин не е спазило основните изисквания в областта на тежестта на доказване.

Жалба, подадена на 3 октомври 2016 г. — Enoitalia/EUIPO — La Rural Viñedos y Bodegas (ANTONIO RUBINI)

(Дело T-707/16)

(2016/C 419/74)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Enoitalia, Corte Vigna, Baldo, Belvino, Ca' del Lago, Invino, Vinuva, Cantine Borsari, Ca' Montini, E.I., Enoi, V.E.B., Cbe, Ca.Pi SpA (Enoitalia SpA) (Calmasino di Bardolino, Италия) (представител: S. Rizzo, lawyer)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: La Rural Viñedos y Bodegas SA Ltda (Capital Federal, Аржентина)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „ANTONIO RUBINI“– Марка на Съюза № 9 526 955

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 28 юни 2016 г. по преписка R 1085/2015-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 53, параграф 1, буква а) във връзка с член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.
-

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG